

tosquiija

19

REVISTA DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI - OCTUBRE DEL 2011

4 Èric Puig i Carla Puig, dues joves promeses del golf 7 Paula Noguer és elegida nova fruita del grup Macedònia 8 La història inèdita del senyor de Vilobí 36 Els germans Miquel Martorell i Joaquim Martorell fan el procés de brescar 38 Campanya en suport del comerç local 44 Coses d'abans i d'ara

tosquija

19

Ajuntament de
Vilobí d'Onyar
Salitja
Sant Dalmaic

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí,
Salitja i Sant Dalmaic
Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Edita:
Pascual Editor
tosquija@vilobidonyar.cat

Impressió:
Impremta Pagès

Aquesta publicació és
impresa sobre paper
ecològic:
Couxé Mate de 150 gr.
Tiratge: 1.300 exemplars

ISSN: 1135-1314
Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies	061
Telèfon Únic d'Emergències	112
Atenció ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 47 30 26
Biblioteca Can Roscada	972 47 36 73
Vigilants	972 47 37 04
Jutjat de Pau (dilluns)	972 47 36 36
Registre Civil	972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys	972 47 32 86
EEI 'El Patufet'	972 47 31 25
IES de SCF	972 84 21 05
La Salle de SCF	972 84 02 94
Bell-lloc de Girona	972 23 21 11
Les Alzines de Girona	972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic	972 47 37 43
Farmàcia	972 47 30 08
Hospital Dr. Trueta	972 94 02 00
Hospital Santa Caterina	972 18 26 00
CAP de SCF	972 84 12 08
CAP Güell de Girona	972 21 07 08

TRANSPORTS

Aeroport	972 18 66 00
Renfe	902 24 02 02
Teisa	972 20 48 68
Taxi (24 hores)	676 66 98 14

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí	629 01 39 47
Futbol base (A.E. Vilobí)	972 47 41 26
Funky	646 40 43 72
Mecanografia-Infomàtica	972 30 04 82
Acadèmia d'anglès Big Ben	620 01 01 91
Música	972 46 37 92
SAM-SAT Municipal 'El Sol'	648 00 54 59
Espai Jove	972 47 35 40
'El Racó de l'Artista'	606 07 56 92
Catequesi	972 47 30 42
Escacs	636 79 13 62
Classes de teatre	972 47 41 83

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)	93 765 74 31
Gas (RARSA)	972 46 81 66
Enher-Fecsa-Endesa	900 77 00 77
Prodaisa	972 20 20 78
Telefònica	1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida	972 47 40 46
Rectoria	972 47 30 42
Consell Comarcal de la Selva	972 84 21 61
Veterinaris (Equip Veterinari)	972 47 30 06
Veterinaris (Xavier Gabarró)	679 49 65 43
Renovació DNI a Girona	902 24 73 64
Els Delmes de Salitja	972 47 38 21

AMPLIACIÓ DE L'HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC DE LES OFICINES MUNICIPALS
A partir del mes d'octubre l'horari d'atenció al públic de les oficines municipals s'amplia als dijous a la tarda, entre les 16.30 h i les 19 h.

**OFICINES MUNICIPALS
HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC**
De dilluns a divendres (de 9h a 14 h)
Dijous (de 16.30 h a 19.30 h)

Anna Vila Boix, vídua de Joan Bataller Admetlla, que va ser mestre de Vilobí des del 1934 fins al 1954, ha mort a Girona el dia 23 d'agost d'enguany, a l'edat de 95 anys. Ha tingut nou fills, tots ells nats a Vilobí: Magda, Empar, Josep, Miquel, M^aTeresa, Pura, Lluís, Àngel i Santiago. Al cel sia.

Aspecte de la oncentració que es va va tenir lloc davant la façana de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar el dilluns dia 12 de setembre a les 19 h, i que va reunir desenes de persones en defensa del català a l'escola.

El cap de setmana del 2-3 de juliol es va escriure una pàgina d'or del club 3 Campanars BTT: anar i tornar en bicicleta a Andorra des de Vilobí. Varen anar-hi 9, varen arribar-hi tots i, 5 dels més valents, varen aconseguir la fita de tornar (215 + 215 Km). Varen consumir: 55 llaunes d'Aquarius, 30 litres d'aigua, 5 Kg de plàtans, 3 Kg de grana seca, 65 barretes de cereals/energetiques, entrepans grossos per esmorzar i doble ració de espaguetis per dinar.

Durant el mes de setembre, un cop per setmana de bon matí, un grup de veïns i veïnes van reunir-se al parc de Salut de Cal Ferrer Pagès per fer exercici i estar en forma.

El GT Can Sagrera ha dut amb èxit 'Ep! Ens envien un inspector' a Fornells i a Aiguaviva.

Fets a Vilobí: Èric Puig i Carla Puig, dues joves promeses del golf

De pares golfistes —l'Amadeu Puig (handicap 2 +) i la Montse Jou (handicap 6)— han sorgit dos fenòmens del golf, nascuts i residents a Vilobí d'Onyar, son els germans Èric Puig i Carla Puig, que amb un nivell de joc extraordinari, sòlid i consistent estan cridats a ser dos fenòmens a nivell del nostre país i, sens dubte en pocs anys, si les lesions els respecten, seran dues figures internacionals del golf. Tot seguit, a tosquija, us els presentem entrevistats junt amb els seus excel·lents historials.

Èric Puig Jou
17 anys

Estudiant de 1er d'Administració i Direcció d'Empreses a la Universitat de Barcelona

—Des de quan jugues a golf?

—«Des dels 12 anys.»

—Qui te'n va ensenyar?

—«Vaig començar aprenent del meu pare i ara estic fent classe amb un professor, en Gerard Solano.»

—Quina especialitat practiques?

—«Golf i Pitch and Putt.»

—Com et va venir l'afició?

—«Veient jugar el meu pare, jo sempre el seguia en els seus campionats i vaig voler aprendre'n, jo també.»

—«Quantes hores dediques a l'entrenament?»

—«Normalment dues o tres tardes a la

setmana i, durant el cap de setmana, jugo campionats; i en temps de vacances cada dia entreno entre 4 i 5 hores.»

—I quantes hores dediques a estudiar?

—«Depèn, les necessàries per treure'm el curs.»

—Cada quant tens competició?

—«Gairebé cada setmana.»

—A quins llocs has anat a competir?

—«Per tot arreu de Catalunya, Andorra i algunes zones d'Espanya.»

—Quin és el trofeu més important que has guanyat?

—«El Campionat de Catalunya Cadet.»

—Competeixes amb gent més gran que tu?

—«Sí, en els campionats de Catalunya absoluts i rànquings absoluts sóc dels més joves, ja que hi ha gent de totes les edats.»

—Quins consells et donen?

—«Sobretot em donen consells a base de l'experiència en campionats importants pels quals han passat ells i la manera de com afrontar-los.»

—I a casa, quins tractes tens?

—«Tota la meua família em donen suport en cada campionat, tot i que el primer de tot són els estudis.»

—Quin ha estat el moment més feliç en competició?

—«De moment no hi ha un moment exacte, tots els campionats en què he tret bon resultat han estat igual de bons.»

—I el moment més trist?

—«Aquest passat mes de juliol, quan amb l'equip de Franciac anàvem líders de la 1a divisió i vam perdre a la última jornada.»

—Et respecten les lesions?

—«Sí, de moment no em puc queixar ja que no n'he tingut mai cap de seriosa.»

—Tens algun model a seguir?

—«Sí, en temes de mentalitat al meu professor i, en temes de tècnica, a un dels millors jugadors del món, que es diu Adam Scott.»

—Portes algun identificatiu de Vilobí d'Onyar quan vas a competir?

—«No, ja que tampoc n'he tingut mai cap al meu abast.»

—Fins a on penses arribar en el golf?

—«Espero arribar algun dia a ser jugador professional.»

—Saps què vols ser quan siguis gran?

—«Alguna cosa relacionada amb la carrera que estic cursant, tret que pogués dedicar-me professionalment al golf.»

—Diries alguna cosa a les persones que no coneixen el golf?

—«Que és un esport que alguna vegada a la vida s'ha de provar, ja que la gent que no ho ha provat en té una opinió molt equivocada.»

Carla Puig Jou

12 anys

Estudiant de 1er d'ESO a Les Alzines

—Des de quan jugues a golf?

—«Des dels 9 anys.»

—Qui te'n va ensenyar?

—«Al principi el meu pare i després el meu professor, en Gerard Solano.»

—Quina especialitat practiques?

—«Golf i Pitch and Putt.»

— Com et va venir l'afició?

—«Anant a veure jugar el meu pare i el meu germà»

—Quantes hores dediques a l'entrenament?

—«En època d'estudis, principalment els caps de setmana; però en vacances, cada dia 4 hores.»

—I quantes hores dediques a estudiar?

—«2 o 3 hores diàries, depenent dels exàmens.»

—Cada quant tens competició?

—«Un cop al mes.»

—A quins llocs has anat a competir?

—«A tot arreu de Catalunya.»

—Quin és el trofeu més important que has guanyat?

—«El Campionat de Catalunya Benjamí.»

— Competeixes amb gent més gran que tu?

—«Sí.»

—Quins consells et donen?

—«Consells tant de tècnica com de mentalitat.»

—I a casa, quins tractes tens?

—«Que el golf de moment és un hobby i els estudis és el primer.»

—Quin ha estat el moment més feliç en competició?

—«Quan vaig guanyar el meu primer torneig.»

—I el moment més trist?

—«Quan vaig haver d'abandonar un campionat per culpa d'una tempesta, quan portava un resultat molt bo.»

—Et respecten les lesions?

—«De moment no n'he tingut mai cap.»

—Tens algun model a seguir?

—«Sí, el meu germà, el meu professor i una jugadora professional que es diu Paula Creamer.»

—Portes algun identificatiu de Vilobí d'Onyar quan vas a competir?

—«No, ja que no n'he tingut mai cap per poder dur-lo.»

—Fins a on penses arribar en el golf?

—«M'agradaria ser jugadora professional.»

—Saps què vols ser quan siguis gran?

—«Encara no.»

—Diries alguna cosa a les persones que no coneixen el golf?

—«Que ho provin, que és molt divertit, enganxa molt i és un esport que et fa superar a tu mateix.»

PALMARÈS

Carla Puig Jou

hàndicap 7,5

jugadora de l'escola Swing Factory de Franciac

- Campiona de Catalunya benjamí l'any 2009
- Campiona del rànquing de Catalunya aleví en categoria femenina l'any 2010
- Actualment, en el 2011, lidera la classificació del rànquing de Catalunya aleví

PALMARÈS

Èric Puig Jou

hàndicap (+) 6,3

jugador de l'escola Swing Factory de Franciac

- Campió de Catalunya cadet l'any 2009
- Campió del rànquing de Catalunya juvenil l'any 2009
- 5è de Catalunya absolut l'any 2010
- Jugador de la selecció catalana l'any 2010 en el triangular Catalunya-Andorra-Holanda
- Actualment, en el 2011, lidera la classificació del rànquing de Catalunya juvenil a falta d'una prova després de guanyar totes les proves disputades fins ara
- Guanyador del Campionat de Catalunya de Parelles Juvenil
- També en el 2011, en el rànquing de Catalunya absolut és 6è classificat
- A més, és jugador del primer equip de Franciac, equip de la 1a divisió del campionat de Catalunya per equips

La vilobinenca Paula Noguer supera el càsting i es converteix en fruita del grup Macedònia

El dia 20 d'agost van començar els càstings de Macedònia. Aleshores 457 nenes aspiraven a formar part del grup més seguit pels infants del nostre país. De totes aquestes nenes, només 20 van accedir a la fase final. Durant el mes de setembre, membres del grup s'han entrevistat amb els pares de les 20 finalistes i, el diumenge dia 9 d'octubre, es va dur a terme la fase final de càsting. Les 20 nenes van ser convocades a les 10 del matí per fer una classe de dansa, una de cant i una de teatre per comprovar les seves aptituds. Després de dinar van seguir treballant per grups i a les 18 h va acabar la festa-càsting amb un concert per a totes les famílies. I per fi, després de tants mesos, ja tenim el nom de les cinc properes noies de Macedònia. Les afortunades són: la Sara, de Manresa; la Maria, d'Igualada; la Irene, d'Anglès; la Carlota, de Barcelona; i, la Paula, de Vilobí d'Onyar.

L'última actuació que el grup Macedònia ha fet a Vilobí va ser l'any 2008. Aquell dia, entre el públic que omplia la plaça Nova hi havia una nena de 9 anys, la Paula Noguer Ball-llosera. Poc es podia imaginar la Paula que, tres anys després, seria escollida per a integrar una nova generació de Macedònia.

El cas és que des d'aquest mes d'octubre, la Paula, una noia nascuda i resident a Vilobí, de dotze anys i que estudia primer d'ESO a l'institut de Santa Coloma de Farners, és una de les cinc noves fruites del grup Macedònia.

Hem parlat amb ella i ens ha explicat que ha cantat sempre, que recordi, «a la llar d'infants ja em feien cantar», i que encara ara canta sempre que pot, «fins que em diuen que calli».

El que més li agrada, i durant els pròxims cinc anys (el temps que formarà part de Macedònia) ho podrà fer amb regularitat, és cantar dalt d'un escenari. Les úniques actuacions que havia pogut fer amb públic fins ara han estat al teatre de Can Sagrera, al Play Back de Salitja i, també, durant les colònies d'estiu a l'Espluga de Francolí.

Pertànyer al grup Macedònia l'obligarà a assistir a un assaig setmanal i, lògicament, als concerts (un o dos al mes); i té previst continuar dedicant, com a mínim, una hora diària a estudiar, o més en època d'exàmens, «no hi ha d'haver cap nena que, per culpa de Macedònia, hagi de suspendre el curs», diu que li han dit els promotors del grup.

Si pot triar, triarà ser «la maduixa» i, si no pot ser, «la pinya». Si pot fer carrera de cantant, ho intentarà, si bé també li agradaria fer Empresarials. Una de les seves models és la cantant antillana Rhianna. La Paula sap que el dia que hagi d'actuar a Vilobí d'Onyar es posarà nerviosa, però ja en té ganes. Enhorabona.

La Paula Noguer Ball-llosera, en una imatge recent, presa el mateix dia que es va assabentar que havia passat el càsting i s'havia convertit en fruita del grup Macedònia. I una imatge d'arxiu del grup Macedònia, en un moment de l'actuació que va tenir lloc a Vilobí, durant la Festa Major de l'any 2008.

La història inèdita del cavaller Pere de Falgars, senyor de Vilobí

Escrita per:

Àlex Valverde Ferrer, historiador medievalista

El primer document on s'esmenta l'existència del poble de Vilobí és del 24 de novembre de l'any 882 i pertanyia a la dinastia carolíngia del rei franc Lluís el Pietós, fill de l'emperador Carlemany.

Llavors, a la darrereria del s.IX, tres comtes es repartien els comtats catalans. Vilobí d'Onyar entrava dins els comtats de Barcelona, Urgell, Cerdanya, Narbona i Osona i, finalment, Girona.

Fins ara no es tenia coneixements històrics de la història de Vilobí del s.XII. Durant les meves investigacions en els arxius de la catedral de Girona i, a l'arxiu d'Hostalric, del fons del Vescomtat de Cabrera i de Bas, he trobat els que van ser els senyors de Vilobí en el s.XII.

Els senyors de Vilobí en el s.XII no eren de Vilobí, sinó venien del poble actualment Fogars de la Selva, prop d'Hostalric.

Aquests senyors, que tenien uns grans privilegis gràcies al comte de Barcelona Ramon Berenguer III, rebien a canvi d'haver-lo ajudat en l'expedició a Mallorca en la lluita dels musulmans, un castell i diferents terres i alous de domini directe del senyor; un dels alous és el de Vilobí.

Què en sabem, dels senyors de Vilobí?

El primer senyor de Vilobí es diu Berenguer Pere de Falgars. Aquest senyor, amb altres cavallers va ajudar el comte de Barcelona Ramon Berenguer III en l'expedició a Mallorca. Altres cavallers van ser Ramon Albertí de Blanes, Berenguer de Palafolls i Guillem de Montpalau. Aquestes dades han estat trobades per mi a la catedral de Santa Maria de Girona en un testament del cavaller Guillem de Montpalau, mort en aquesta expedició l'any 1129.

Tenim més notícies del senyor de Vilobí Berenguer Pere de Falgars; l'any 1145 és un dels fundadors del monestir agustí, juntament amb el vescomte Guerau de Cabrera, que és ves-

comte de Girona, d'Urgell, el monestir de Santa Maria de Roca-rossa. En aquest pergamí també firma el seu fill, que serà Pere de Falgars, i la seva dona Flandina de Falgars.

Una de les aportacions que tinc coneixements que aquests eren els senyors de Vilobí és gràcies a ser descobert el testament del fill de Berenguer Pere de Falgars.

El testament, que es troba a Poblet i pertany a l'arxiu del Ducal de Medinaceli, està escrit amb lletra carolina i es conserva molt bé; és del 10 de gener de 1154.

En el testament, una de les coses importants que esmenta és que el territori de Fogars formava part d'una batllia; eren diferents municipis: Fogars, Hostalric, Grions, Massanes. El castell d'Hostalric, centre militar, i formades parròquies al centre administratiu. En el testament diu que Pere tenia dos fills; un, Pere, que li entrega amb voluntat el castell d'Hostalric i amb la possessió de Fogars, i la seva filla Adaleta o Adalet, el meu cavall, 100 morabetins, el domini d'Hostalric, les parròquies de Grions i Massanes i el meu alou de Vilobí, actualment Vilobí d'Onyar.

Què en sabem, d'Adaleta, senyora de Vilobí?

Sabem que el seu pare, Pere de Falgars, li entrega en testament l'alou de Vilobí, que significa domini directe i absolut.

L'únic que sabem d'Adaleta és que surt per un cop en el testament del seu pare Pere de Falgars quan li entrega l'alou de Vilobí.

És probable que Adaleta es casés amb el cavaller Bertran de Bescanó; en tingueren un fill que serà i es dirà Pere Gros de Falgars i de Bescanó. Aquesta persona es casa amb Alaida de Bedoz, senyora de Vilobí i de Vidreres. Aquí tenim la relació que hi ha amb els senyors de Fogars, amb el de Bedoz, que surten documentats en els capbreus de Ramon de Malars de 1338; com a senyors del castell de Vilobí els senyors de Bedoz.

Trobem el testament del cavaller Bertran de Bescanó on també surt documentat que tenia en les seves possessions els masos de Villobinya i també el territori de Fogars.

Tot això fa pensar que el casament d'Adaleta i Bertran de Bescanó és probable que passés.

D'Adaleta, l'únic que hi ha constància de la seva existència és el testament del 10 de gener de 1154, del seu pare Pere de Falgars, que li entrega el domini directe i absolut de l'alou de Vilobí, en directe senyoriu pel seu pare mateix.

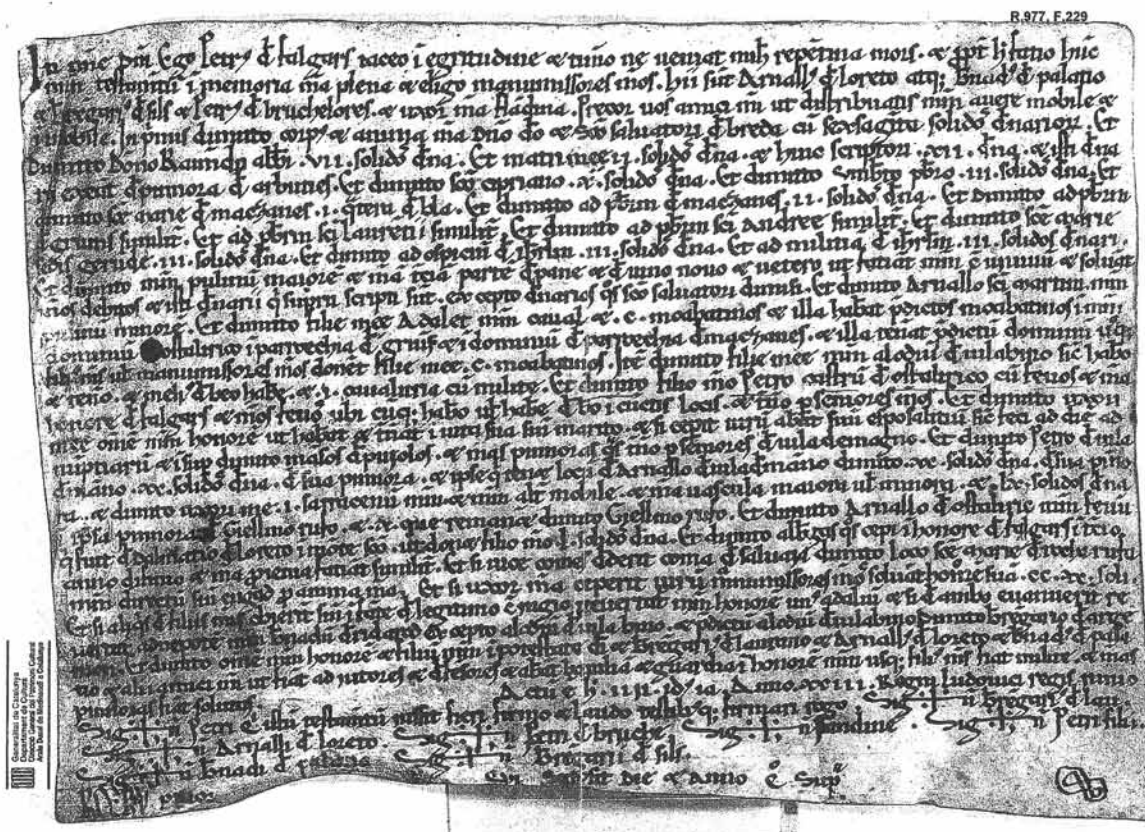
Del seu marit Bertran de Bescanó tenim coneixements del seu testament del 2 d'abril de 1212, que en trobar-se malalt al castell de Lloret, ordena la seva última voluntat, on diu així:

En el nom de Crist... Elegeixo marmessors Ramon d'Areny, Bernat d'Areny i Berenguer de Blanes. Distribueixin els meus béns, que dispo. Primer deixo el meu cos al monestir de

Santa Maria de Roca-rossa. El mas meu d'en Pujol que està a la parròquia de Sant Cebrí de Fogars i el mas de Bancel, i una làmpada que cremi davant de l'altar de Santa Maria. Deixo a l'hospital XII diners, deixo a la cavalleria XII diners, deixo a la Seu de Girona XII diners. Sant Jaume de Lloret II sous, Sant Esteve de Tordera XII diners, Sant Cebrí de Fogars V sous. Deixo els meus deutes i prometo injúries als mossos de Vilobinya, que vengui els meus deutes injúries i que ho faci Ramon de Vilanova, germà meu i els meus marmessors.

Si ens posem a analitzar aquest testament veiem que Adaleta i Bertran de Bescanó tenien moltes coses en comú. Adaleta era natural de Fogars de la Selva. És probable que, quan la mort del seu marit Bertran de Bescanó, Adaleta ja fos morta i no surt documentada en el testament. És evident que els dos personatges tenien moltes coses en comú, per això és possible que fossin matrimoni.

A la pàgina anterior, aspecte que devia tenir el senyor de Vilobí, segons una il·lustració del segle XII d'un cavaller croat anglès resant, que es conserva al British Museum de Londres. En aquesta pàgina, una reproducció del testament de Pere de Falgars (10 / 01 / 1154), conservat a l'Arxiu Ducal de Medinaceli a Catalunya.

Breu sinopsi i crònica gràfica dels assajos de l'espectacle de carrer **El clam de l'Adaleta**

Aquest espectacle es va començar a gestar el juliol de l'any passat, quan l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar va fer els tràmits, amb molta celeritat, per aconseguir la subvenció de la Fundació Pere Tarrés. La Fundació hi col·labora per mitjà de 'Tallers per la Festa' proporcionant els professors i subvencionant una part del material necessari. L'Ajuntament es fa càrrec de la resta de les despeses. El personal voluntari hi posa el treball manual, l'esforç i les hores de dedicació. El mes de febrer es va començar a fer difusió del projecte i organitzar els diferents tallers. Unes 35 persones han estat treballant des del mes d'abril del 2011 per crear i confeccionar vestuari, atrezzo, guions, cançons..., i demés coses necessàries. Unes 85 persones van sortir el dia 9 de setembre del 2011 a la plaça Nova de Vilobí amb el desig i la il·lusió de què tot sortís bé i el públic pogués passar una bona estona.

Finals d'agost del 2011: Àlex Valverde, l'Adaleta i Josep 'Pitu' Borrell (a la planta baixa de l'Ajuntament) i una reunió preparatòria de l'espectacle (al bar La Plaça). Febrer del 2011: primera notícia de l'Adaleta (a l'escola i en els comerços) i presentació (a la plaça Nova).

AMICS DE L'ADALETA

Partint de la informació que ens va arribar de mans de l'Àlex Valverde, que donava a conèixer l'existència d'un testament del segle XII (any 1154), en el qual, entre altres coses, el Sr. de Fogars, Pere de Fogars, deixava a la seva filla Adalet l'alou de Villalbini, es va agafar aquesta notícia com a punt de partida per inventar i crear una llegenda de Vilobí.

No sabem si l'anomenada Adalet va arribar mai a visitar el poble de Vilobí, però nosaltres, en la llegenda, la farem arribar al poble, com prenent possessió de l'alou que acabava de rebre del seu pare i l'anomenarem Adaleta.

A partir d'aquí, ja van succeint diferents actuacions d'éssers de fantasia, com per exemple uns petits éssers dolents que viuen a les lleres del riu Bagastrà i són els Grauxes. Aquests éssers, ja apareixen en el llibre de la Dolors Garcia i Cornellà *El drac de Bagastrà*. La Dolors, no tan sols no ha posat cap impediment per fer servir els "seus personatges", sinó que ha col·laborat posant el llenguatge apropiat en tota aquesta història.

La història és narrada per un trobador, que fa de fil conductor i introdueix una mica d'explicació perquè el públic no es perdi en l'argument. Continua amb un seguit de danses: dansa de les espigues, dansa dels Grauxes i dansa de les Dones d'Aigua. També traspassen la plaça els tres rius del municipi que acaben ajuntant-se per convertir-se en un de sol: el riu Undàrius (el riu Onyar), que és qui li dona la solució a l'Adaleta per poder alliberar el seu poble dels Grauxes.

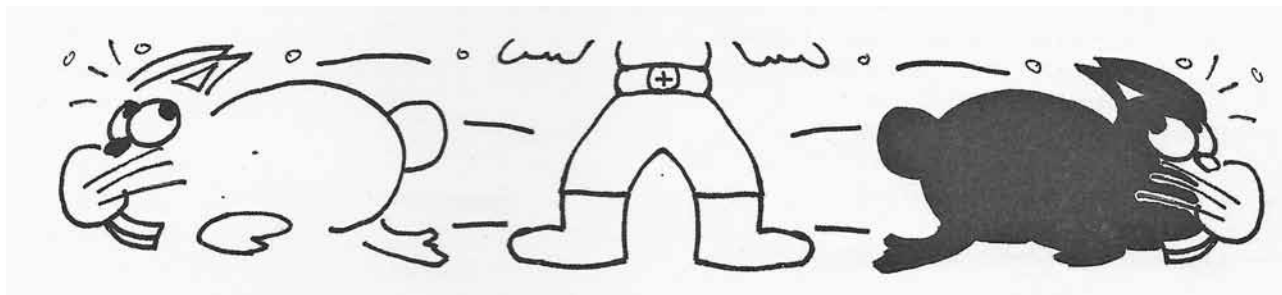
En l'espectacle hi tocaran els músics en directe: Jordi Molina, tenora; Xavier Molina, tenora i saxo; Pere Pau Jimenez, cornamusa i acordió; Marcel Sabaté, flabiol; Mercè Rabionet, flauta travesera; i, Aniol Miró, percussió.

També hi participen 11 flabiolaires del municipi que per aquesta ocasió han après a tocar, per primera vegada, el flabiol, i 17 percussionistes que també han après els temes inèdits per l'espectacle.

En total, entre dansaires, cosidores, treballs d'atretzo, figurants i demés col·laboradors, som al voltant de les 120 persones.

Coenders i Saus copubliquen un receptari versificat i dibuixat sobre la cuina del conill

Dos autors locals, l'escriptor gastronòmic Germà Coenders i Gallart, i el periodista Dani Saus i Noguer, acaben de publicar conjuntament el receptari en format quadern *Un bon conill podràs cuinar cada setmana a tot estirar*. La publicació, de 30 pàgines, conté un total de 52 receptes sobre la cuina del conill, dividides en cinc capítols estacionals: primavera, estiu, tardor, hivern i tot temps. Una de les curiositats de l'obra és que les receptes estan redactades en vers, amb el llenguatge científico-literari característic de Coenders; l'altra, són les vinyetes que il·lustren els textos, dibuixades amb l'estil humorístic alhora que crític de Saus. Per l'originalitat i el servei domèstic que pot oferir als lectors de *TOSQUIJA*, hem cregut interessant reproduir a continuació una breu selecció de les imatges i, òbviament, de les receptes.

PRIMAVERA

CONILL AL LLAMPEC

Talla el conill a quarts, posa'l a la graella,
i vés en compte amb el caliu,
que no sigui gaire viu,
que a la següent operació es pot tot encendre.

Quan el conill sigui mig fet,
vés-li fent petits talls amb la punxa d'un coltell.

Agafa un tros gran de cansalada,
embolica'l amb paper d'aquell marró
que venen per anar les coses al forn
i clava-li un punxó o forquilla llarga.

Aguanta'l pel mànec a una alçada sobre la
graella,
encén el paper amb la precaució de les sàvies
velles.

En uns instants veuràs que a degotar comença
un deliciós greix que entra al conill per les
esclertes.

Acaba de coure el conill a discrecció.
Si vols, amb la cansalada repeteix l'operació.
Amb compte aneu els delicats de cor,
aquest conill sí que té colesterol.

ESTIU

CONILL AMB SAMFAINA

El conill tallaràs a vuit trossos
o més si els vols menys grossos.
Amb oli el fregiràs
fins que sigui rosset, ja ho veuràs.

A part, en una cassola
fregiràs ceba tallada grossa.
Quan sigui transparent
del pebrot és el moment.
L'all, el tomàquet, l'albergínia i el carbassó
segueixen per ordre llur torn.

Tot tallat semblant i amb mateixa quantitat,
tret de l'all, més menut i, és clar, més moderat.

Vol paciència i foc lent,
ha de quedar tou però no desfet.
Amb herbes boscanes
pots donar-li alegria encara.

Ha arribat l'hora
d'afegir el conill a la cassola
i, un cop tot junt,
encara fer-li fer uns bulls.

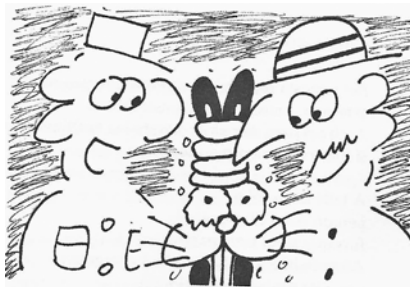
TARDOR

**CONILL AMB BOLETS
A L'ESTIL DE BOADA**

Que es talli el conill i a la
cassola es fregeixi
i, quan sigui ros, cansalada
s'hi afegeixi.
Dos minuts, dues remenades,
titi-s'hi, d'aigua, unes
llossades,
tapi's la cassola i abaixi's foc,
que es faci a poc a poc.

Es tindrà preparada una
picada,
amb 50 g d'ametlla i 20 de
xocolata.
En aigua el contingut del
morter deixat,
quan el conill gairebé sigui fet
s'afegirà al cuinat
i, prèviament fregits, els bolets
també.

Que encara es cogui tot junt
uns bons deu minuts,
mentre a part es prepari
aquest afegit:
dues cullerades de puré de
tomàquet fregit,
un polsim de canyella, un raig
d'oli cru i all trinxat.
Just després d'apagar el foc,
vagi a la cassola i sigui ben
sacsejat.
Amb això, integrar els sabors
es vol.

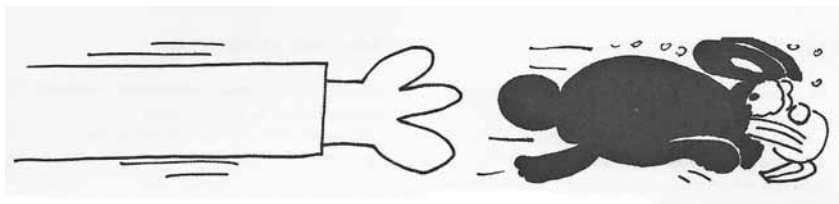
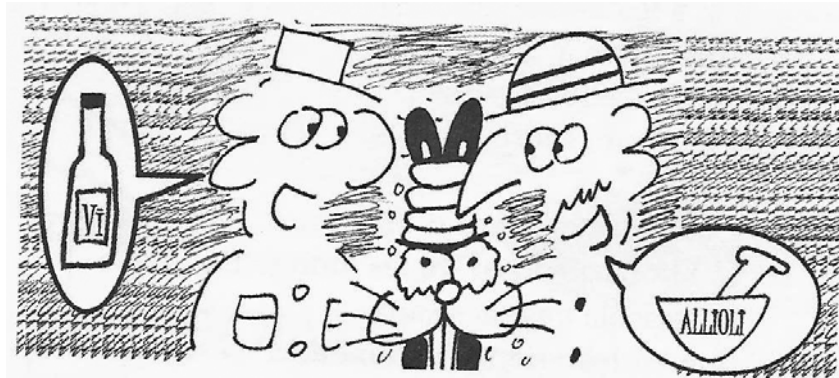
HIVERN

**CONILL AMB
HORTALISSES
PASSADES**

Posa-ho en una olla tot en cru:
dues pastanagues, el conill
talladet,
quatre cebes, tres penques
d'api, julivert,
brou que cobreixi, el just,
pebre, canyella, clau mòlt i nou
moscada,
amb les espècies, com
sempre, poc de cada.

Quan el conill sigui fet,
de l'olla el treus.
Les verdures i el brou que hi
veus
les passes pel passapuré.

Tretes així les parts impures,
tot junt ho tornes a l'olla
i vés obrint les ampolles,
que en deu minuts el foc atures.

TOT TEMPS

**CONILL AMB
CERVESA**

Per aquesta recepta cal cervesa
de categoria,
artesana, sense filtrar ni pas-
teuritzar.
Amb un pam de nas deixarem
les multinacionals,
si més no, almenys aquest dia.

A talls fes la ceba
i en un cul d'oli fregeix-la
fins que sigui transparent.
Afegeix-hi el conill a talls con-
venients
i que tot junt s'estigui al fogó
fins que agafi bon color.

Afegeix-hi dues cerveses de
les bones,
com abans t'he explicat,
que quedin el conill i la ceba
negats,
i a coure sense tapar una bona
estona.

Coneixeràs que està a punt
perquè la cervesa s'haurà
reduït
en un suc melós i curt.
Només cal afegir: «bon profit».

Crònica del casal d'estiu de la Big Ben 2011

Ja fa molts anys que fem el casal d'estiu amb nens i nenes de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai, i també d'altres municipis. Tot i així, cada any és una nova experiència per a nosaltres. I estem molt contents amb l'experiència obtinguda.

Futbol amb Jordi Matamala, bàsquet amb Eduard Jiménez i petanca amb Josep Busquets i Josep Masaneda, van ser algunes de les activitats esportives del casal de la Big Ben.

TEXT I FOTOS. Big Ben Academy

Com ja sabeu és un casal bilingüe, on es treballa amb la llengua catalana i l'anglesa. Això significa que realitzem les activitats, tallers, manualitats, jocs... en les dues llengües; d'aquesta manera els nens i nenes s'acostumen a l'ús d'una llengua que no és la materna.

Tots els nens i nenes més petits han fet activitats diverses: piscina, manualitats, cantar, ballar, etcètera. El que nosaltres en diríem tenir contacte amb la seva part més creativa i imaginativa mentre aprenen la llengua estrangera. També van gaudir de la presència de la Mercè, la qual els va fer una sessió de música; la Gemma, que els va fer una sessió de Plàstica, i finalment de la Kath, que els va explicar contes en anglès. A totes elles els donem les gràcies pel seu temps i la seva dedicació.

Per altra banda, els més grans de la colla, van fer activitats compartides amb els petits com piscina, però també d'altres com excursions als parcs aquàtics de la zona, aprenentatge d'esports com el futbol i el bàsquet amb professionals d'aquestes àrees, aprenentatge de jocs com el dels escacs i el de la petanca amb experts en el tema. Evidentment, ens creiem molt i molt afortunats i afortunades ja que, els experts en aquests esports i jocs, ens van dedicar el millor del seu temps i de la seva saviesa sobre el tema.

Quant al futbol, vam gaudir del jugador Jordi Matamala, el qual va ser jugador del Girona i de la selecció de Catalunya. Actualment és jugador del Recreativo de Huelva. Vam aconseguir que ens trobés un foradet durant les seves vacances amb la seva família. Vam fer un entrenament al camp de futbol de Vilobí i ens va regalar una de les seves samarretes signades, amb la qual es va fer un sorteig i la va guanyar Jaume Dalit. També va dedicar una fotografia seva a cada un dels participants.

Quant al bàsquet, vam tenir la sort d'aprendre d'Eduard Jiménez, que ha jugat amb el Barça B, l'Akasbayu-Vic i l'Akas-

bayu-Girona. També vam poder obtenir una fotografia firmada per a cada participant, per tal que els nens i nenes en poguessin tenir un bon record.

Quant a la petanca, vam poder contactar amb l'ajuda de Josep Busquets (de Sant Dalmai) i Josep Massaneda (de Vilobí), els quals ens van explicar que hi havia dues colles de petanca aquí; una és la Colla de Petanca Sant Llop – Les Fonts (el nom de la qual ve donat per l'antiga ermita de Sant Llop situada sobre el volcà de La Crosa i per Les Fonts, paratge entre Sant Dalmai i Salitja). L'altra colla és el Club de Petanca Santa Margarida, que té seu a Vilobí d'Onyar. Volem recordar que, tot i que els "Joseps" estan jubilats, això no significa que no tinguin res a fer durant el dia, i els estem molt agraïts de què ens poguessin trobar una estona un cop per setmana per poder aprendre d'aquest joc i poder gaudir de la seva companyia. Trobem que ha estat una grata experiència el fet de poder acostar les dues generacions i poder trobar-los aficions en comú.

Finalment, quant als escacs, vam contar amb la presència del president del club d'escacs de Vilobí, Felip Mató. Ens va fer classes d'escacs un dia per setmana i els nens i nenes en van gaudir molt i fins i tot algun d'ells s'hi va aficionar.

I l'activitat més divertida, per al final...! L'acampada! La veritat és que sempre és una magnífica experiència. Vam jugar a molts de jocs durant la tarda i el vespre, però el millor va ser el joc-/gimcana de nit. Van fer proves amb els ulls tancats, van anar a diferents parts del poble de Salitja a fer activitats diverses, van sopar, van menjar xocolata i lliminadures per recuperar forces... Creiem que tothom va gaudir d'aquesta activitat i que la podem repetir cada any ja que els nens i nenes que hi van participar s'ho van passar d'allò més bé i van col·laborar en tot el que se'ls va proposar.

Fins l'any que ve!!!

Crònica del casal d'estiu de Pas d'Funk 2011

TEXT: Pas d'Funk

FOTOS: Fèlix Sánchez Paterna

És molt difícil descriure en poques línies els sentiments que hem compartit monitors i monitores, premonitors i premonitores, nens i nenes aquest estiu durant totes les activitats que hem viscut als tres campus que s'ofertaven, el de funky, el de patinatge i el de multiesport. Aquells que ho hem viscut sabem que mai ho oblidarem i que els més menuts quan siguin grans ben segur que s'enrecordaran de les sortides en bicicleta, dels festivals, de les excursions, de les colònies..., i els ho explicaran com a anècdotes als seus fills i filles. Aquests records fan que les experiències viscudes siguin inoblidables.

L'objectiu de l'equip de dirigents del campus és fer dels nens i nenes persones més autònomes i més independents, més preparades per a la vida actual. I el procediment per a aconseguir-ho és conèixer l'entorn on vivim i fer-ho nostre. Explorar-ho amb tots els recursos que tenim al nostre abast: a peu, en bici, en bus...

D'altra banda, el sedentariisme excessiu de la nostra societat, l'intentem reduir oferint activitats físicoesportives on els valors com la solidaritat, l'autoesforç i la superació són presents dia rera dia i

«Donem les gràcies als nens i nenes que amb els seus somriures ens donen l'impuls i l'ànim per a continuar treballant cada any en aquesta professió que no és fàcil i que es valora poc.»

que ens permet en acabar l'activitat sentir-nos plens d'alegria i satisfacció perquè hem aconseguit un repte nou. Aquests reptes són nous per a tots perquè tot i que les activitats són controlades, els grups mai són iguals, les persones els fan diferents. Per tant, mai es repetiran. Són úniques i són nostres.

Donem les gràcies als nens i nenes que amb els seus somriures ens donen l'impuls i l'ànim per a continuar treballant cada any en aquesta professió que no és fàcil i que es valora poc.

També, agraïm la col.laboració incansable d'alguns pares, mares i familiars que amb les seves aportacions han passat a formar part de l'equip de Pas d'Funk.

I per acabar, des d'aquí, us convidem a seguir descobrint la vida amb nosaltres i a ser un més de Pas d'Funk.

Us hi esperem!

SALITJA

Lluïda exposició de pintura a càrrec del Racó de l'Artista al bar Can Pitu per la festa major

El poble de Salitja va celebrar, per festa major, dos grans clàssics de l'estiu musical: la 33a edició del Concurs de Cançó i el Pinxorockibirra, amb La Banda del Yuyu, Deskarats i Fi-asko. Enmig hi va haver un Madrid-Barça. Aquest any es va instal·lar un envelat per protegir l'escenari i el públic. I va destacar, entre les activitats, l'exposició de pintura a càrrec dels alumnes del Racó de l'Artista, que es va fer al bar Can Pitu. Us en oferim una mostra.

Els olotins Red Souls amb 'Parla o Calla' guanyen la 33a edició del Concurs de Cançó

El rock dur guanya a Salitja. El grup olotí Red Souls (a les imatges) amb la cançó 'Parla o Calla' s'emportà el primer premi de la 33ena edició del Concurs de Cançó que va tenir lloc el diumenge 14 d'agost a Salitja. Acousters, amb 'Se t'escapa el temps' va obtenir el segon premi. El tercer premi va recaure en Minimal 21 per 'Nina de Bronze Trencada'. El Premi Popular, triat per la gent del públic, va ser per Oriol Barri amb 'Raons sense raó'.

PARLA O CALLA

*Parla o calla que ja no puc viure amb les coses poc clares.
Corre o para per centrar-te i diga'm si pots encaixar-me.*

Tu vas canviar amb el que més volies d'un sol cop.

*Creus que alliberar-me és molt més fàcil que rendir-te o potser
véns a transformar-me com fan molts altres.*

Vols tornar a ser un d'ells?

Tornar a ser un d'ells...

*Parla o calla, si en mi no saps creure no puc imposar-me.
Corre o para la batalla, esquivam si vols oblidar-te'n.*

Tu vas canviar amb el que més volies d'un sol cop.

*Creus que alliberar-me és molt més fàcil que rendir-te o potser
véns a transformar-me com fan molts altres.*

Vols tornar a ser un d'ells?

Tornar a ser un d'ells...

Tornar a ser un d'ells...

Crònica gràfica de la Festa Major de Salitja

El sopar de festa major, les havaneres amb el grup Arjau, el play-back... FOTOS. Pau Borrell

Aplecs

Santa Margarida, Les Fonts i Serrallonga

La devoció mariana es concreta durant els mesos d'estiu en els tres aplecs tradicionals al voltant de les ermites del municipi i de proximitat. El cicle s'inicia amb l'aplec de Santa Margarida (20 de juliol), segueix l'aplec de la Mare de Déu de Les Fonts a Salitja (enguany, el 4 de setembre) i es clou amb l'aplec de Serrallonga (enguany, el 12 de setembre)

La Fraternitat de Clarisses de Vilobí d'Onyar va acollir (el 21 d'agost) la celebració del popular aplec de Santa Clara (no disposem d'imatge), enguany la vint-i-cinquena edició.

Els Dimecres a la fresca

El xou de Xuriguera i Faixedas i l'espectacle musical de Beth omplen el pati de can Sagrera

El pati de Can Sagrera es va omplir en els dos espectacles estel·lars que programava aquest juliol el cicle Els Dimecres a la Fresca: el xou humorístic *Live* a càrrec de la parella Xuriguera-Faixedas (ex-Teatre de Guerrilla), del dia 20, i l'espectacle musical *Segueix-me el fil*, ofert per la cantant bagenca Beth, del dia 27. El cicle es va iniciar amb dues comèdies teatrals: el dia 6, Ma mare no em deixa i Cia va presentar *El bon malalt* i, dimecres 13, la Cia Festuc Teatre presentava la seva versió del clàssic *El metge a garrotades*.

Imatges de les actuacions de Xuriguera i Faixedas, de Beth i de Ma Mare no em deixa i Cia, durant el cicle Els Dimecres a la Fresca del juliol del 2011. Després de l'espectacle, els excomponents de Teatre de Guerrilla van accedir a fotografiar-se al pati de Can Sagrera.

Josep Casteyó i Juanjo Villaplana van ser els pregoners de la Festa Major de Vilobí 2011

Casteyó i Villaplana presideixen respectivament les dues entitats esportives locals que es dediquen al futbol: el FC Vilobí i l'AE Vilobí. Enguany el tradicional Pregó es va fer sobre la gespa mateixa del camp de futbol municipal.

Paraules de l'alcaldeessa, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la presentació del Pregó de la Festa Major de Vilobí 2011 (fragment)

Vilobí d'Onyar (camp de futbol, 18 h), divendres 9 de setembre del 2011

Una de les feines que em corresponen com a alcaldessa, i que la intento consensuar amb l'equip de l'Ajuntament, és l'elecció del pregoner o pregonera de la festa major. Intentem escollir un pregoner o pregonera per la seva relació amb el municipi i perquè considerem interessant la seva feina per al municipi. Aquest 2011, els pregoners de la Festa Major de Vilobí són els dos màxims responsables de dues entitats esportives locals.

Em refereixo al Juanjo Villaplana, en representació de l'Associació Esportiva Vilobí.

La temporada passada l'equip d'alevins de l'Associació es va proclamar campió del grup 26 de la 3a divisió de la Federació Catalana de Futbol i va aconseguir l'ascens a la 2a divisió. Amb aquesta notícia s'ha sumat un altre èxit de l'escola de futbol base de la Associació Esportiva Vilobí. Enhorabona, campions!

I em refereixo al Josep Casteyó, en representació del Futbol Club Vilobí.

El FC Vilobí va fer una gran temporada 2010-2011 a la 3a regional (32 victòries de 32 partits). El nois de la samarreta amb ratlles blaves i negres (com l'Inter de Milà) han tornat a situar el municipi de Vilobí d'Onyar en el mapa futbolístic català: van sumar 151 gols a favor i 27 en contra. Amb un pressupost de 8.000 Euros (6.000 dels quals subvencionats per l'Ajuntament), i jugant en aquestes instal·lacions municipals (que tants altres municipis més grans que el nostre voldrien) el FC Vilobí va aconseguir l'ascens i l'equip jugarà aquesta temporada a la nova tercera catalana. Enhorabona, campions!

Veïnes i veïns,

Us convido a escoltar el Pregó. També us animo a participar dels tres dies de festa major: avui, demà dissabte i demà passat diumenge.

Un any més, en el programa de la festa major hem intentat incloure activitats per a totes les edats i per a totes les sensibilitats. Hem recollit propostes i hem fet tot el possible per satisfer-les.

Confio que els 3.000 vilobinencs i vilobinenques que som, els autòctons i els nouvinguts, fem junts la millor festa major, amb felicitat i amb bona convivència.

Tinguem una bona Festa major .

Demano un fort aplaudiment per a l'Associació Esportiva Vilobí i per al Futbol Club Vilobí, un fort aplaudiment per als pregoners de la Festa Major 2011, per al Juanjo Villaplana i per al Josep Casteyó.

Visca la Festa Major de Vilobí!

Olga Guillem en la presentació del Pregó i dels pregoners. Aspecte del camp de futbol amb el públic i autoritats assistents al Pregó de la Festa Major 2011. Repartiment de trofeus després del partit de futbol casats-solters.

Pregó del Sr. Josep Casteyó, president del FC Vilobí, amb motiu de la Festa Major de Vilobí d'Onyar 2011
Vilobí d'Onyar (camp de futbol, 18 h), divendres 9 de setembre del 2011

Bona tarda a tothom.

Bé, quan l'alcalde de Vilobí em va proposar fer el Pregó, primer de tot em vaig posar molt i molt nerviós, m'imaginava xerrant des del balcó i pensant què havia fet jo d'important per ésser el pregoner.

Quan em va dir que seria al camp de futbol, els nervis hi eren igual, però diferent.

Bé, aquest mes farà 25 anys que visc a Vilobí i des del primer moment, no sé si per ésser uns dels joves de Can Ginesta, o perquè sempre m'ha agradat ser força directe i planer, m'he trobat com a casa, amb gent molt maca i sana que em va obrir els braços. (Bé, tots menys un, que em va dir que ésser així, planer i directe, era políticament incorrecte).

En aquests anys, he intentat des de bon principi ser un més; vaig entrenar als alevins de Vilobí quatre anys, fins que vàrem aconseguir, per fi, ésser campions. Guardo tants i bons records d'aquella etapa que tot sovint miro les fotos d'uns nens que ara ja tenen nens.

Això del futbol d'ara és ben curiós. Un dia de festa major de fa uns cinc anys, crec que era cap al tard, vaig sortir a la terrassa de Can Ginesta, abans no estava coberta com ara, i allà hi havia un grup de joves cubata en mà, explicant-se els uns als altres el gimnàs on anaven i quant els hi costava cada mes. Jo només els vaig comentar que ja era ben trist que tenint un camp de gespa natural com tenim hi jugués el Caldes i que el jovent del poble anés al gimnàs lluny del poble i, a sobre, pagant.

La cosa es va anar coent, però vaig ésser tan ingenu que els vaig dir que si es feia un equip i no trobaven ningú més, jo els faria d'entrenador; bé, entrenador, els canvis i poc més, com és natural. No varen trobar a ningú i ja em tens fent d'entrenador. El primer any només ens trobàvem per entrenar, no competíem. El segon ja ens vàrem federar, però suposo que pel nivell del *mister* no va anar gaire bé. El segon any, la cosa ja va començar a agafar un color més professional amb l'arribada d'en Pau Rovira, que feia d'entrenador i jugador. A mi, com que no sabien on posar-me, em varen nomenar president, encara no sé ni qui, ni on, ni com va passar. De fet, vaig passar de seure a la banquetta a seure en una cadira a l'entrada venent tires del pernil. O sigui, que sols he canviat el lloc on seure.

Després, amb l'arribada d'en Javi, la cosa ja va ésser més professional. El primer any d'en Javi només ens va faltar un punt per pujar. I per fi, la temporada passada, 32 partits, 32 victòries. I si us he d'ésser sincer, em vaig alegrar molt, però em pensava que me n'alegraria més; en aquells moments recordava gent que no era allà, gent que va passar pel Vilobí, gent que aprecio, que no eren allà, i això em fotia i em fot molt: aquest equip és de tots els jugadors que han passat per aquí, és de tota la gent que ens ha ajudat i que ens ajuda, és de tota la gent (no gaire) que ens ve a veure. En definitiva i del que em sento més orgullós: és l'equip del poble.

Aprofito des d'aquí per donar les gràcies a tots els que ens han fet suport durant aquest temps: Ajuntament, empreses, jugadors, ajudants, delegat i delegada i entrenadors, que han passat per aquí, treballant desinteressadament, i sobretot als seguidors, que sapiguen que per mi tots sou i sereu sempre part del FC Vilobí.

I ara mengeu, beveu i gaudiu de la Festa Major, però recordeu de tant en tant de venir a animar i donar suport a tots els equips del poble.

Josep Casteyó, sobre la gespa del camp de futbol municipal, llegint el Pregó de la Festa Major de Vilobí d'Onyar 2011

Pregó del Sr. Juanjo Villaplana, president de l'AE Vilobí, amb motiu de la Festa Major de Vilobí d'Onyar 2011
Vilobí d'Onyar (camp de futbol, 18 h), divendres 9 de setembre del 2011

Juanjo Villaplana, sobre la gespa del camp de futbol municipal, llegint el Pregó de la Festa Major 2011. Alguns jugadors de l'equip aleví.

Bona tarda a tothom, per si no em coneixeu em dic Juanjo i tinc la satisfacció de presidir aquesta magnífica entitat, de pas agrair el detall de l'Ajuntament en comptar amb nosaltres com a pregoners de la Festa Major. Un fet significatiu que ampliarà la nostra etapa iniciada l'any 2004 i fundada el 2005 per un grup de pares (molt d'ells aquí presents) que, compromesos amb l'esport dels seus fills van voler donar resposta a les inquietuds que en aquell moment hi havia; sobretot després de la total desaparició del C.F. Vilobí al any 2004, el treball desinteressat d'aquests pares, invertint part del seu temps i esforç, varen fer que l'AE Vilobí pogués començar amb un bon ritme i amb moltes il·lusions.

L'Associació Esportiva és un club de futbol obert a altres futures disciplines i que funciona amb la participació i col·laboració d'una part dels seus components, cadascú en la mesura de les seves possibilitats. Així doncs, no es tracta d'una empresa de serveis, ni d'un lloc d'esbarjo a on passar l'estona, sinó d'un club de futbol que es planteja l'esport com un aspecte fonamental de la formació de la persona i on "passar-s'ho bé", ha de ser el resultat d'un esforç, d'un treball, d'un compromís i d'una tasca comuna amb els companys.

Els objectius es basen a donar oportunitat als nens i nenes des dels 4 anys cap endavant,

bé siguin del municipi o comarca, a incorporar-se a l'inici i perfeccionament de l'esport, desenvolupant per damunt de tot una tasca social i educativa. En definitiva intentant afavorir la formació integral del nen, respectant-li el dret que té a jugar com un nen i no com un adult, a divertir-se practicant esport, a ser ben tractat, a tenir igualtat d'oportunitats i sobretot vetllant perquè les derrotes i victòries el facin créixer i aprendre a ser persones amb dignitat. Entenent sempre la competició com un joc i un mitjà educatiu, sobretot des dramatitzant-ne els resultats.

Pel que respecta als objectius esportius i de convivència, la il·lusió és anar creixent com entitat i assolir pas a pas les diferents etapes esportives des de l'inici (Escoleta) fins edat adulta (Regional Catalana), sempre que aquesta no comporti despeses alienes als objectius de l'Entitat.

Aquest any encetem la nova temporada amb la formació del nou equip Juvenil i amb el "projecte d'inscriure la propera temporada un equip a la recent formada 4a. Catalana", també creixem amb dos equips més, un d'Alevins "B" i l'altre de Prebenjamins "B". I com tots sabreu els que assistiu als partits de l'equip Aleví "A", ha quedat campió del seu grup obtenint l'ascens a la segona divisió de la seva categoria i és per això que avui és un dia i un moment especial per retre'ls l'homenatge que es mereixen.

També faig esment molt especial en l'increment de jugadors a dia d'avui, doncs estem al voltant del 30% de noves inscripcions, per tant vol dir que alguna cosa s'està fent molt bé.

Com que no us vull cansar més, passarem a l'entrega de diplomes i al trofeu de campions dels nostres alevins concedits per la Federació Catalana de Futbol.

Ara en Gabi Canet cridarà a cada un dels cracs i es farà l'entrega per part de la nostra alcaldessa Olga Guillem. Finalitzo amb un aplaudiment per tothom i un: Benvinguts a tots i que tingueu una molt bona Festa Major!

Moltes gràcies.

per Dani Saus

www.danisaus.blogspot.com

Necessito un beduí

Aquesta Festa Major passada vaig tenir la sensació d'estar perdut, la sensació d'estar en un altre lloc, un lloc que no era el meu poble. Bé, sí ho era, evidentment; cap mag va encantar Vilobí d'Onyar canviant de lloc els carrers, remodelant la forma del campanar ni transformant la rotonda de l'Escorxador en un mitjó del Tàpies.

Però se'm va fer molt estrany que el pregó no es fes al balcó de l'Ajuntament. No desaprovo que es pugui fer en un camp de futbol, al contrari; si per mi fos el podrien fer perfectament si volguessin a l'escola, a Can Sagrera o a Ca la Joana, més ben igual.

Jo, francament, llegint el programa vaig entendre que el pregó i el partit de futbol es farien en llocs separats, o sigui, pregó al balcó i el partit al camp de futbol (aquí sí que em sembla que estarem tots d'acord) tot i que val a dir que no s'esmentava la plaça Nova, per tant devia ser un clar error meu.

Sé que és un cas particular, però m'agradaria saber si no vaig ser l'únic que a les sis de la tarda de divendres esperava que comencés al balcó de l'Ajuntament un pregó que no es duria a terme. Vull saber que no estic sol, sisplau!

El cas és que tot plegat no deixa de semblar-me estrany, diferent. Com estrany i diferent és que els grans protagonistes de la Nit Jove fossin uns adolescents, nois d'una edat en la que no els hauria de caure una responsabilitat tan gran. Però després de veure la seva excel·lent actuació donava la sensació que l'havien assumit de bon grat. 'Sense rumb' són una mostra d'una nova joventut que s'està presentant amb una energia impressionant, potser com mai cap generació abans, i això ho hauria de tenir en compte la gent del Parlament i la del Congreso; però ja els ho direm quan hagin acabat la migdiada, no fos cas que se'ls tallés la digestió.

Realment van ser unes dates estranyes, en què la casualitat i/o la mala sort no van fer d'aquesta una, segons el meu punt de vista,

Festa Major convencional, ja que un tràgic succeís de naturalesa més seriosa (el qual intentaré esbandir ràpidament en aquest article per no ferir susceptibilitats) que va atreure l'atenció dels mitjans de comunicació, em tornava a deixar a la pell el formigueig que només deu sentir un foraster, foraster dels que viatja poc trobant-se en terra estranya.

Esperava trobar al nostre pub la normalitat vilobinenca de sempre (o almenys la de cada Festa Major) i en part així va ser. Sabia des de feia anys que, si volia fer anades i tornades del Mític al patí de l'escola, no podia treure del pub el meu got de tub ple de beguda energètica. El vidre és un material que val més respectar-lo, ja que danyat pot ser un pèl perillós (i si vas molt passat amb segons quin contingut hagi posat al got, podries arribar a prendre mal de debò). Però la meua sorpresa va ser que tampoc podies sortir duent un tub de plàstic. Què té de perillós el plàstic?

Imagino que el cost, però no sé si és motiu justificable per a una normativa tant restrictiva.

Però seré just, ja que probablement i potser amb raó m'acusarà algú de ser injust quan llegeixi aquest article. Perquè potser no és Vilobí d'Onyar el que està canviant, potser és el món que cada vegada inventa situacions més estranyes. Potser no és el poble, sinó una acumulació de casualitats pintoresques i/o catastròfiques. I qui sap si no és la Festa Major d'enguany, sinó que simplement la meua atrofiada visió de les coses no encaixa amb els esquemes de la majoria de mortals.

O potser no. Simplement espero que algú comparteixi algun dels punts de vista esmentats en aquest article. Només per sentir que no estic sol. Només per sentir que no estic sol en una plaça enmig d'un àrid desert, esperant quelcom que no arribarà. Afortunadament un beduí despatxat ha aparcat el camell al meu costat i em pregunta com és possible que el pregó no hagi començat encara.

ONZE DE SETEMBRE

El suport municipal a la immersió lingüística marca el discurs de l'alcaldessa Olga Guillem

Durant l'acte institucional i ciutadà que s'ha incorporat a la tradició local, Vilobí d'Onyar va hissar la bandera de Catalunya amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya perquè onegi al balcó de l'Ajuntament cada dia de l'any

Paraules de l'alcaldessa, Sra. Olga Guillem, durant l'acte institucional amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya Vilobí d'Onyar, 11 de setembre del 2011 (plaça Nova, 11 h)

Benvolguts convilatans i compatriotes, veïns i veïnes dels pobles de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai, per l'Onze de Setembre la gent del nostre municipi ens reunim davant la façana de l'Ajuntament per a hissar la bandera de Catalunya.

La bandera catalana, amb cinc faixes grogues i quatre faixes vermelles és una de les més antigues d'Europa.

La bandera catalana és símbol de Catalunya i ens identifica com a catalans i com a catalanes, un poble amb identitat pròpia i amb voluntat de ser. La bandera catalana és la bandera de la nostra nació.

Per l'Onze de Setembre Vilobí d'Onyar s'afegeix a la Diada amb l'acte institucional d'hissada de la bandera de Catalunya. És un acte institucional i ciutadà que, des que el vam iniciar l'any 2008, la nostra gent hem incorporat a la tradició local.

Un país normal ha d'exhibir amb orgull la seva bandera, i té dret a col·locar-la amb tota la solemnitat i l'honor que es mereix en els llocs més representatius.

Nosaltres volem que Catalunya sigui un país normal. Nosaltres volem mostrar Catalunya al món com un país normal tan normal com ho són totes les nacions lliures del món.

Aquest és l'esperit de l'acte institucional i ciutadà d'avui: hissem la bandera de Catalunya al balcó de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar com a símbol de la nostra voluntat compartida de ser una nació lliure.

Igual que en moltes altres balconades d'Ajuntaments del nostre país, a Vilobí d'Onyar hissem la bandera de Catalunya per l'Onze de Setembre, perquè onegi majestuosa durant la Diada i cada dia de l'any.

Les institucions i el poble de Catalunya, al llarg dels anys, hem convertit l'Onze de Setembre en jornada de record i homenatge d'aquells qui van lluitar i donar la vida per la llibertat del nostre país.

En el moment actual, el futur de la nació catalana encara no està garantit. És per això que l'Onze de Setembre, gairebé 300 anys després, a més del record i l'homenatge als màrtirs del 1714, també és una Diada amb esperit reivindicatiu i de compromís.

Malgrat que Catalunya en les últimes dècades ha empès Espanya –un estat de tradició democràtica dubtosa– cap a la democràcia, i malgrat que Catalunya en les últimes dècades ha empès Espanya a situar-se en el grup de les economies europees unides, a canvi d'això, en les últimes dècades el futur de la nació catalana està condicionat políticament i jurídicament per l'estat espanyol, mitjançant un Estatut escapçat, mitjançant un sistema de finançament espoliador i mitjançant l'obstaculització de l'exercici del dret a decidir.

En el moment actual, des del mes de desembre passat, ens arriben sentències del Tribunal Suprem i interlocutòries del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que, a més, atempten clarament contra un dels elements bàsics de l'escola catalana, contra la immersió lingüística, un model que ha funcionat amb èxit els darrers 30 anys i gràcies al qual la nostra societat gaudeix d'un bon nivell d'educació i cohesió social

El municipi de Vilobí d'Onyar espera que el Govern de la Generalitat de Catalunya no faci ni un pas enrere en la defensa del català com a llengua vehicular a l'escola i li demana que no cedeixi a la pressió política i judicial espanyola.

El municipi de Vilobí d'Onyar reitera la seva voluntat de seguir fent pedagogia per explicar la necessitat de mantenir en vigor el model lingüístic escolar actual.

Finalment, el municipi de Vilobí d'Onyar, si s'escau, a través dels òrgans de govern de l'Ajuntament, aprovarà els acords necessaris, al costat d'altres Ajuntaments de Catalunya, exigint que la política lingüística de l'escola a Catalunya es decideixi al Parlament, i no al carrer ni als tribunals.

En aquest sentit us puc anunciar que el nostre Ajuntament ha aprovat en Junta una resolució de suport a la immersió lingüística amb els punts següents:

1. Rebutjar frontal i enèrgicament la sentència del Tribunal Suprem que suposa la fi del model d'immersió lingüística de Catalunya.

2. Denunciar el lamentable ultimàtum llençat pel TSJC al Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i que atempta contra l'autogovern del país.

3. Demanar al Govern la màxima fermesa en defensa de la llengua catalana i del model d'immersió lingüística, assumint la seva responsabilitat al capdavant del país fins on sigui necessari.

4. Donar suport a tot el personal docent que decideixi exercir l'objecció a la sentència del Tribunal Suprem.

En la nostra Diada Nacional de l'Onze de Setembre hissem la bandera mentre sonen les notes d'Els Segadors.

Des del nostre petit municipi de la Selva, a favor d'una Catalunya sobirana i unida.

D'una Catalunya lliure, rica i plena.

Perquè som un nació.
Visca Catalunya!

L'acte institucional de l'Onze de Setembre: la congregació ciutadana, el discurs, la cobla jove Santa Maria de Blanes, les pubilles, la hissada de la bandera de Catalunya i el Cos de Vigilants.

Crònica gràfica de la Festa Major de Vilobí

Diversos moments estel·lars de la festa Major de Vilobí d'Onyar del 2011. El grup de joves del municipi que va servir el sopar de festa major (dissabte, dia 10), el ball de festa major amb Joan Sol (dissabte, dia 10), l'espectacle de disco mòbil Feelgood (dissabte, dia 10), la plantada de gegants i cercavila pels carrers del poble i al pati del pavelló (diumenge, dia 11) i, el mateix diumenge, el tradicional concert i ball amb l'orquestra Nueva Etapa, al pati de l'escola.

La companyia de teatre local 'Dilluns a les nou' va fer una reposició especial de festa major (el dijous 8) al teatre Can Sagrera, de l'espectacle 'Un mal dia'. A la imatge, abans de l'inici.

En acabar el Pregó es va jugar el tradicional partit de futbol casats-solters, que va ser molt disputat; en el descans guanyaven els casats per 2 a 0, a la segona part es varen fer 6 gols. El partit va acabar amb empat a quatre gols en el marcador i, a la tanda de penaltis, varen guanyar un any més els solters per 4 a 2. No es descarta per l'any vinent un triangular casats-solters-separats.

Xavier Gabarró (Associació Catalana de Ceràmica), durant la conferència 'Pintar ràfecs, una tradició perduda', que va pronunciar el 17 de setembre a la sala d'actes de Can Roscada.

Dos aspectes de l'Espardenyabuti d'enguany, que va tenir lloc el diumenge dia 4 de setembre. Una imatge, és de la caminada i, l'altra, és de l'esmorzar que es va fer al pati del restaurant L'Empalme. En conjunt hi van participar una quarantena de persones. **FOTOS: Pau Borrell**

Es va disputar (17 de setembre) el V Torneig Poble de Vilobí d'escacs. Sobre 18 equips, el Vilobí "A" va quedar dotzè classificat i, el Vilobí "B", divuitè. El campió, que se'n va endur el premi de 1.000 euros, va ser el Montcada. Segon, el Barberà (400 euros) i, tercer, el Lleida (300 euros).

FOTO: www.laselvacomunica.cat

La biblioteca de Can Roscada posa en marxa el joc de pistes ‘Juguem llegint’ i commemora les 50 sessions del Club de Lectura

Pilar Falgueras / Des de la Biblioteca

Comencem un nou curs i també hi ha novetats a les activitats de la Biblioteca.

“Juguem llegint”

Llegir pot ser dur quan es comença i costa, però en aquesta etapa els infants solen estar molt motivats per descobrir què diuen tots aquells signes que han de desxifrar i encara no coneixen massa bé. Cal aprofitar tots els recursos per animar-los en l’aprenentatge.

Si es van fent més grans i no salven aquesta dificultat és quan ho troben realment costerut i avorrit, però és normal que no tots els nens i nenes aprenguin a llegir amb fluïdesa a la mateixa edat.

“Juguem llegint” és un joc de pistes que pretén promoure la lectura i la comprensió lectora d’una manera divertida. Els llibres estan triats per a cada edat i n’hi ha de tota mena perquè puguin fer un tastet de diferents lectures. Els pares poden donar un cop de mà, compartir la lectura amb els fills és molt gratificant però no és un joc difícil ni complicat.

A l’escola us han passat un full explicant en què consisteix i també ho trobareu a la web www.bibgirona.cat/biblioteca/vilobidonyar però us podem donar més informació a la mateixa biblioteca.

Recordeu que també està oberta els dissabtes de 10 a 13.

Club de Lectura

La represa del club, després de les vacances d’estiu, ha coincidit amb el Club de Lectura número 50 i el participants vam celebrar-ho tal i com correspon als números rodons.

En aquesta ocasió havíem llegit i vam comentar *L’òpera de Vigata* d’ Andrea Camilleri.

El club està obert a tothom i els dos propers llibres que llegirem seran *Cera*, de Miquel Pailorí, el dimecres 26 d’octubre a les 9 del vespre i *L’arqueòleg*, de Martí Gironell, el dia 18 de novembre a les 8 del vespre. En aquest cas, comptarem amb la presència de l’autor.

Visiteu el nostre bloc <http://www.bibgirona.cat/blogs/club-lectura-vilobi> i pengeu-hi també els vostres suggeriments i opinions.

Dues imatges de la commemoració de les 50 sessions del Club de Lectura que organitza la Biblioteca de Can Roscada, conduïdes habitualment per l’escriptor local Josep Pujol.

Infants

Costa, Nicoletta	El nívol Ot i l'estrella entremallada	10 NIJ
Colomer, Carme Pilella, Lluís	El menjador de l'escola La rateta que escombrava l'escaleta	10 PRI 10 VUL
Copons, Jaume Manuel Moreno, Juan	La lupa de la Júlia Plantas golafres	10 TOT 10 NIC

Roldán, Gustavo	La veritable, veritable, veritable història de les llàgrimes de cocodril	11 ROL
Morse i Daví	Les aventures de l'avi Rafel	11 MOR
Ledó, Marta	Per què el meu germà té dos pares?	11 LEO
Domènech, Eva	Mare, què seré de gran?	11 DOM

Slegner, Ingo	El petit drac Cocó i el Cavaller Negre	12 PET
Pikey, Dav	El capità calçotets i el combat creuat amb l'homeinàide mucósida (II)	12 CAP
Kinstler	Tina Superbruixa i en Pitus	12 TIN

Infants

Larreola, Enric Stilton, Gerónimo	Ala de corb i el parany Els defensors de Muskarat City	13 LAR 13 STI
Kinney, Jeff	Diari del Greg : la crua realitat	13 KIN

Joves

Hohlwein, Wolfgang y Helke	La magia del grial	JH HOH
-------------------------------	--------------------	--------

2011 Novetats Setembre

**biblioteca municipal
CAN ROSCADA**

Travessia Casa de la Vila, 2
17185 - Vilobí d'Onyar
Teléfono: 972 473 673
biblioteca@vilobidonyar.cat
www.bibgirona.cat/biblioteca/vilobidonyar

Novel·la – Poesia

Enard, Mathias	Parla's de batalles, de reis i d'elefants	N ENA
Martin, George R.R.	Juego de Tronos	N MAR
Martin, George R.R.	Choque de Reyes	N MAR
Oates, Joyce Carol	Mamá	N OAT
Vicent, Manuel	Aguirre, el magnifico	N VIC

No ficció

Punset, Eduard	Excuses per no pensar : com ens enfrontem amb les incerteses de la nostra vida	AUTDAJU- DA PUN
Preston, Paul	El holocausto español : odio y exterminio en la Guerra Civil i després	946 Esp PRE

DVD's

Tintín en el país del oro negro Gangs of New York Indochina	1 DVD TIN DVD GAN DVD IND
---	---------------------------------

CD's

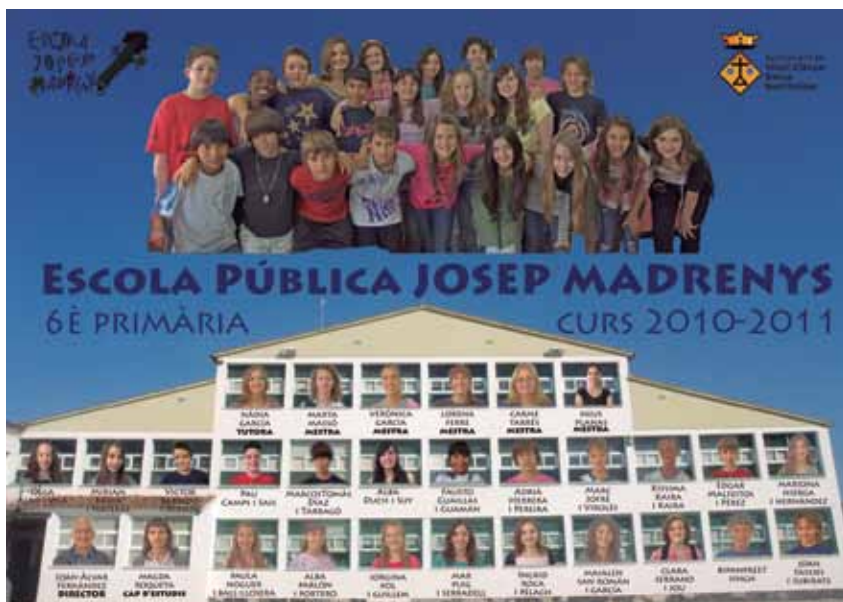
The spanish years- The Brooks	CD 3 BRO
Cándida Memòria- Rocío Romero i Elisa Planagumà Música para el exilio A peu del Cadí : balls i cançons de muntanya i de festa major	CD 5 CAN CD 5 MUS CD 5 PEU

Chicò&Rita	CD 7 VAL
------------	----------

Inici de curs a l'escola i a la llar d'infants

En aquesta pàgina, reproducció de l'orla que va rebre cada nen i nena de sisè a la fi del curs passat, quan els corresponia deixar l'escola Josep Madrenys per anar a l'institut. A la pàgina de la dreta, les fotos fan referència a la temàtica del curs 2011-2012, com l'aquari o el terrari que s'han adaptat als lluernaris de la llar d'infants El Patufet de Vilobí d'Onyar.

Magda Roqueta Bru
Directora de l'Escola Josep Madrenys
(Vilobí d'Onyar)

Com cada any, després de les vacances d'estiu arriba el setembre i comencem un altre curs acadèmic, amb molta il·lusió i empena i amb algunes novetats.

Aquest curs 2011-2012 l'Escola Josep Madrenys ha tornat a créixer en nombre d'alumnat. Som ara 319 alumnes, repartits en 115 alumnes a l'Educació Infantil i 204 a l'Educació Primària. Excepte a 6è, l'escola té dos grups de cada nivell, des d'El 3 fins a 5è, i per tant, és quasi una escola de dues línies.

El nombre d'alumnes per curs és més o menys similar a l'Educació Infantil, entre 18 i 20 infants per grup classe. En canvi a l'Educació Primària és més divers: 15 alumnes els dos grups menys nombrosos i 24 el grup més ple. Aquest fet dona una ràtio total de centre de 19.93 nens i nenes per grup classe.

El nou curs presenta diverses novetats. En primer lloc,

ha canviat l'horari escolar: al matí, les classes són ara de 9.00 a 12.30 i a la tarda de 15.00 a 16.30 hores. En segon lloc, s'inicia un projecte de reutilització de llibres de text i de lectura, impulsat per l'AMPA de l'escola.

Hi ha també novetats pedagògiques: la sisena hora que era generalitzada per a tot l'alumnat d'Educació Primària ha estat suprimida i s'ha substituït pel SEP (Suport Escolar Personalitzat). El SEP es porta a terme dins l'horari lectiu a l'Educació Infantil i en el cas de l'Educació Primària, majoritàriament en horari no lectiu de 12.30 a 13 hores, determinats dies i adreçat només a alguns alumnes.

Algunes novetats escolars són més de caràcter físic: la biblioteca escolar s'ha convertit en una aula per tal de donar cabuda a tots els grups classe i s'ha canviat la localització de les files d'Educació Infantil per tal de fer més pràctica l'entrada dels més petits a les aules.

D'altres canvis fan referència al personal que treballa a l'escola: com cada curs,

hi ha mestres nous i d'altres són ara en centres diferents. En aquest apartat cal destacar la jubilació de Joan Àlvar Fernández, mestre de l'escola des de la seva inauguració l'any 1972 i director d'aquesta des de fa molts anys. Alumnes i mestres desitgem molta sort al "senyor Joan" en aquesta nova etapa que comença. La seva jubilació ha comportat canvis en l'equip directiu del centre que ara està format per la Verònica García com a secretària, com els darrers anys, la cap d'estudis és la Irene Salvans i la directora és la Magda Roqueta. Assenyalar també que aquest curs disposem de conserge al matí, la Cristina Giró que ens ajudarà a poder atendre millor en diverses qüestions tant a l'alumnat com a les seves famílies.

Esperem que aquest nou curs que ara iniciem sigui profitós per tots i que amb la col·laboració d'alumnes, famílies i mestres puguem complir satisfactòriament totes les nostres expectatives.

Bon curs a tothom!

Anna Jou Masmartí

Directora de la llar d'infants El Patufet (Vilobí d'Onyar)

Ha arribat el mes de setembre i un nou curs escolar comença (2011/12).

Com ja sabeu, la llar d'infants és el primer cicle de l'educació infantil: etapa educativa i voluntària que s'imparteix als infants de zero a sis anys.

És una educació inclusiva i coeducadora on té molta importància la detecció precoç i la intervenció en les dificultats de desenvolupament. Tan bon punt es detecten és molt important la cooperació entre centre i família.

El català s'utilitza normalment com a llengua vehicular i d'aprenentatge.

L'acció educativa ha d'integrar les diverses experiències dels infants, el desenvolupament i l'adaptació al seu ritme evolutiu.

Aquest any, a "El Patufet" serem una bona colla: 88 nens i nenes en edats compreses entre les 16 setmanes i 3 anys.

La temàtica triada per l'equip educatiu per treballar aquest any, és el zoo.

Per tant en el moment de començar el curs, les aules que tenim són:

- Classe dels PANDES (nadons): 7 nens i nenes amb la seva tutora.
- Classe dels PINGÜINS: amb 15 nens i nenes de 1 a 2 anys (P1), una tutora i un suport.
- Classe dels LLOROS: amb 16 nens i nenes també de P1, amb la seva tutora amb suport.
- Classe dels MICOS: amb 12 nens i nenes de 2 a 3 anys (P2), amb una tutora.
- Classe dels ELEFANTS: amb 19 nens i nenes també de P2 i una educadora tutora.
- Classe de les GIRAFES: amb 19 nens i nenes de P2 amb la corresponent tutora.

A més, totes les classes disposen d'una persona de suport.

Quins objectius tenim? Tal com ens marca el Decret 101/2010, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de 1er cicle d'Educació Infantil:

- Descoberta d'un mateix i dels altres
- Descoberta de l'entorn
- Comunicació i llenguatges

Convidem els pares perquè s'animin a fer col·laboracions amb nosaltres, que cadascú triï el que el faci sentir més còmode. D'altres anys ens han vingut a explicar contes, ens han ensenyat tipus de llavors i hem plantant arbres, hem fet una sessió de ioga, ens han ensenyat com treballen les infermeres, una àvia ens va venir a explicar un conte en anglès, també va venir un mosso i un bomber...

Volem animar l'AMPA a continuar col·laborant i participant, com ja és habitual, amb nosaltres.

Així com animar totes les famílies a compartir els moments de fer coses tots junts (tant pares i mares com germans i germanes, fins i tot avis, àvies, i tiets i tietes...).

Com cada any, comencem el curs amb il·lusió i moltes ganes!

JMJ

TEXT I FOTOS: Joan Lleal i Jordi Miquel

Com la majoria molt bé deveu saber, a mitjans d'agost varem acollir durant tres dies a la diòcesi de Girona tota una colla de joves de diferents països europeus, amb motiu de la JMJ (Jornada Mundial de les Joventut).

En el nostre arxiprestat (conjunt de parròquies veïnes) Farners-Montseny varem acollir més de 500 joves, durant una tarda a Santa Coloma de Farners; per fer una visita guiada per la ciutat i també convidar-los a mirar una presentació digital, fent un petit tastet sobre les nostres tradicions, cultura, gastronomia i, naturalment, sobre cada poble del nostre arxiprestat, en el qual també es donaven a conèixer Salitja, Sant Dalmai, i Vilobí d'Onyar. També varem comptar amb l'ajut d'un italià, el qual els va donar molt bones referències sobre la nostra terra i els va convidar a aprofundir en les tradicions catalanes. Varem visitar l'església parroquial, fixant-nos en les recents pintures murals de Pujol Boira sobre Sant Salvador d'Horta i Sant Dalmau Moner, fills de la ciutat. Finalment ens varem reunir al parc de Sant Salvador per fer tots junts una pregària, ambientada i dirigida per les germanes clarisses de Vilobí i amb la presència del bisbe Francesc.

Fins aquí, una breu presentació per situar a molts dels lectors que llegeixin el text.

Ara, ens agradaria fer una petita reflexió sobre el per què uns dos milions de joves d'arreu del món estalviïn durant un bon temps per poder anar uns quants dies a Madrid, a veure un senyor d'uns 80 anys.

Vist des de un punt de vista extern, un pot pensar què els pot passar pel cap, a aquests joves. Podent anar a tants llocs on poden fer vacances, trien anar a Madrid a veure aquest senyor, a dormir a fora amb sacs de dormir, i a recórrer tot Europa amb autobús!

Doncs l'explicació és molt fàcil, aquest home de 80 anys és el Papa Benet XVI, punt de referència i comunió de l'església Catòlica. I el que mou els joves és la pròpia voluntat de sentir-se bé, escoltant-lo i pregant entorn moltíssimes persones que pensen igual en aquest aspecte; i no només això, sinó que cadascun pels seus propis motius personals.

Moltes vegades podríem pensar que això queda lluny d'un municipi petit com és el nostre, però el cas és que unes 20 persones dels nostres pobles, la majoria joves, van tenir un paper força rellevant, fent de voluntaris, en la tarda que es van acollir els joves europeus a Santa Coloma de Farners.

L'AJEEV commemora el primer aniversari i obre un nou curs després de les vacances

Aspecte de la xerrada per a l'AJEEV de Pau Garcia-Milà, el passat abril.

TEXT I FOTOS: AJEEV (Associació de Joves Empresaris i Emprenedors de Vilobí)

L'AJEEV ha complert recentment el seu primer any de vida. Estem molt satisfets d'haver assolit aquest primer aniversari i comprovar que l'Associació ja ha servit al seu objectiu fundacional. És a dir, per fer coses que particularment no haguéssim aconseguit i que milloren el teixit empresarial del municipi, potenciant el consum de tota mena de productes i serveis a nivell local i convertint-nos en una plataforma de consolidació i millora empresarial.

La mostra més destacada en són les conferències. Al llarg del primer any hem fet un total de cinc xerrades, totes elles de molt alt nivell i amb personatges del món de l'empresa molt destacats: Jordi Masbernat (director general de la Fundació Carl Faust), Dídac Lee (emprenedor i directiu del FC Barcelona), Josep Frias (conseller comarcal de Dinamització Econòmica), Som Energia (Cooperativa energètica) i Pau Garcia-Milà (emprenedor i creador d'Eye OS). Totes aquestes xerrades han servit per obrir mires, eixamplar fronteres i entrar en contacte amb gent molt interessant, amb punts de vista diferents i amb models de gestió originals que ens ajuden a ser millors com a empresaris.

Just abans de l'estiu també vam assolir un dels altres objectius de l'AJEEV: fer formació empresarial. Així, durant tres setmanes de juny, vàrem organitzar un curs titulat 'Parlar (millor) en públic' que va anar a càrrec del periodista Mateu Ciurana sobre l'art de parlar en públic, un tema que pot semblar molt senzill, però que pot resultar difícil sense unes tècniques apropiades. Com a empresaris és important saber-se

desenvolupar en públic i per això vàrem decidir incidir en aquest punt. El curs va ser divertit, amè, participatiu i, sobretot, profitós per als assistents, de manera que ja estem pensant en organitzar-ne la segona part tant per a socis com per no socis de l'AJEEV.

Seguint amb el bon gust de boca que ens ha deixat aquesta primera experiència organitzant cursos, ens hem llançat a fer un curs de temàtica purament empresarial. Així, durant el novembre farem un curs de vendes orientat a empresaris i emprenedors. El curs està obert a tothom que hi tingui interès i el seu objectiu és proporcionar eines per la planificació de l'estratègia comercial des de la prospecció de mercat fins a les vendes pròpiament dites. Si voleu més informació d'aquest curs, us podeu adreçar al web de l'Associació.

Des de l'Associació creiem que podem aportar molt tant al municipi com als seus empresaris i emprenedors, per això tenim moltes ganes de continuar fent coses des del nostre àmbit com ara trobades empresarials de networking o fomentar el contacte amb altres associacions com la nostra d'arreu del territori català.

Si voleu saber què fem, com ho fem i associar-vos, no dubteu a posar-vos en contacte amb nosaltres. Al nostre web hi ha tots els canals per trobar-nos! www.ajeev.com

Curs de vendes

Horari: 20.00h – 22.00h
Dijous 4/11/18 i 25 de novembre
(4 sessions)

Programa: Vendes / Comercialització / Posicionament / Negociació

Metodologia: Sessions teòriques i seguiment a través d'un cas pràctic (Mètode del cas)

Professor: Jordi Masbernat (PDD IESE i diplomad en direcció d'empreses per la Universitat de Belmont–Nashville - EEUU)

+ Info: www.ajeev.com
Contacte: ajeev2010@gmail.com

Els germans Martorell segueixen a Can Bells

la tradició familiar i fan el procés de brescar

Un dels últims dies del mes de setembre, els germans Miquel i Joaquim Martorell van protagonitzar una activitat poc habitual: el procés de brescar. Aprofitant que feia un dia de calor i sense vent, en Miquel i en Joaquim es van uniformar amb els vestits protectors, van recollir el raspall i el bufador, i es van disposar a extreure la mel de dos ruscos que mantenen en la seva propietat. Per l'especularitat, us oferim les imatges del brescat. En el procés, van tenir l'ajut de la Carmen, la dona d'en Miquel. Els dos germans van aprendre a brescar del seu pare, Ramon Martorell i Puig, que ja ho feia a Can Bells mateix fa uns cinquanta anys i, segons expliquen, brescava sense protecció de cap mena, fins i tot amb màniga curta. Aneu amb compte els al·lèrgics!

Diversos aspectes del procés de brescat. Primer cal protegir-se, disposar els estris (raspall i bufador) i acostar-se sigilosament als ruscus. Un cop oberts, se n'extreuen els marcs a rebossar de mel, es retornen necessàriament les abelles i es reemplacen els espais buits amb marcs nous.

L'Ajuntament de Vilobí d'Onyar impulsa una campanya de promoció del comerç local

Des de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar entenem que el comerç és un dels sectors que més ha patit la crisi i que, per tant, necessita el nostre suport i que fem alguna cosa per pal·liar aquesta situació. A més, també cal treballar per combatre la tendència de bona part de la població a fer les compres fora de Vilobí d'Onyar i frenar la fuga de compres a altres municipis. En aquest sentit, estem impulsant una campanya de promoció del comerç local (i la resta d'activitats econòmiques de serveis) basada en la idea que al nostre municipi tenim comerç suficient i de qualitat per atendre la demanda habitual dels nostres veïns i veïnes. Des de la Regidoria de Promoció Econòmica i des de l'Alcaldia mateix us volem presentar la campanya 'Vilobí, la millor botiga' per, si us ve de gust, poder millorar-la amb les vostres idees i opinions. Perquè, si comprem a casa, hi guanyem tots!

SITUACIÓ ACTUAL

- El comerç és un sector que està patint la crisi econòmica general: la crisi fa que es compri menys i es gastin menys.
- Hi ha una tendència per part de la població de fer les compres fora del municipi: aquesta tendència no és d'ara, però ara s'accentua perquè la competència de grans superfícies especialitzades és més gran.

QUÈ HEM DE FER?

- Des de l'Ajuntament, promocionar el comerç local: d'acord amb el teixit comercial.
- Donar un missatge d'optimisme: no podem amagar la crisi, però sí que hem de ser actius i contribuir a millorar l'estat d'ànim d'una manera pública (responsabilitat).
- Frenar la fuga de compres a altres municipis: no podem atreure molts compradors de fora (en alguns casos, sí), però hem de fer que la gent d'aquí compri aquí (començant pels comerciants mateixos).

COM HO FEM?

- Posem en marxa una **CAMPANYA DE PROMOCIÓ DEL COMERÇ LOCAL**: es tracta d'una campanya permanent (2011-2014), amb moments de màxima intensitat coincidint amb períodes de més activitat co-

mercial (Nadal...). Més que una campanya es pot dir que es tracta d'una sensibilització que funcioni sempre: sóc d'aquí, compro aquí. De la mateixa manera que la gent que viu en aquest municipi sap que aquest és un municipi que recicla i que recicla bé, la gent que viu en aquest municipi també ha de saber que aquest és un municipi que protegeix el comerç local i que el protegeix bé.

QUÈ FEM PER COMENÇAR:

- Una **GUIA COMERCIAL LOCAL** en suport paper: és una guia completa que es publicarà a la revista Tosquija a partir del pròxim número (gener del 2012) i que s'anirà actualitzant a cada número amb una secció dedicada al comerç local. Tothom del municipi la tindrà a casa.
 - Una **GUIA COMERCIAL LOCAL** en suport electrònic: és la mateixa guia de paper, però actualitzada en temps real. Es pot consultar des de tot el món.
 - Una **GUIA COMERCIAL LOCAL** de butxaca: és un resum de les anteriors, amb un mapa de localització inclòs, amb l'objectiu de funcionar com a mapa, especialment per a nousvinguts o turisme (en taulells, restaurants, establiments turístics...)
 - Edició del **CALENDARI 2012** dedicat al comerç local i les activitats econòmiques.

CATÀLEG D'ESTABLIMENTS COMERCIALS DE VILOBÍ D'ONYAR

Estem elaborant un Catàleg d'establiments comercials de Vilobí d'Onyar per tal d'incloure'l a la pàgina web municipal i perquè serveixi de base per a una campanya de promoció del comerç local.

Si regiu un establiment comercial, us sol·licitem que ompliu aquesta fitxa:

FITXA DE L'ESTABLIMENT COMERCIAL

Nom de l'establiment:	
Logotip: <i>(el podeu lliurar en suport paper o, si el teniu en suport digital, el podeu enviar a l'adreça electrònica: tosquiija@vilobidonyar.cat)</i>	
Descripció: <i>(informació sobre l'establiment comercial en un màxim de 5 línies)</i>	
Adreça:	
Telèfon:	
Fax:	
Adreça electrònica:	
Web:	
Horari: <i>(especifiqueu els dies i les hores d'obertura, el dia de la setmana que l'establiment tanca i aquelles altres dades que creieu importants)</i>	
Superfície de l'establiment: <i>(en m²)</i>	

MODEL DE
LA REFERÈNCIA
A UN ESTABLIMENT
EN LA GUIA:

instal·lacions - electrodomèstics
masojuando sl

MASÓ-JUANDÓ S.L.
Instal·lacions
i electrodomèstics

C. Església, 3
Tel.: 972 47 43 76
Fax: 972 47 35 65
A/e: info@masojuando.com

HORARI
De dilluns a divendres
9h-13h i 16h-20h

Entra en funcionament a Vilobí d'Onyar un centre especialitzat en equinoteràpia, coaching amb cavalls i psicoteràpia assistida amb equins

Durant els mesos d'estiu ha iniciat les seves activitats el centre Arrandeterra, una instal·lació situada a la masia cal Cucut de Can Bells que neix amb la finalitat d'aportar benestar a les persones i donar-los l'espai adient per a la seva recuperació, reflexió, creixement i aprenentatge personal. El centre està especialitzat en equinoteràpia, coaching amb cavalls i psicoteràpia assistida amb equins. En el marc del suport a les activitats econòmiques locals, des de la revista TOSQUIJA us presentem informació sobre Arrandeterra.

Arrandeterra neix amb la finalitat d'aportar benestar a les persones i donar-los l'espai adient per a la seva recuperació, reflexió, creixement i aprenentatge personal.

La filosofia d'Arrandeterra parteix de l'evidència que el contacte amb la naturalesa ens relaxa, ens fa sorgir els sentiments més nobles de relació amb el món i ens recorda que en som part íntegra.

La formació rebuda durant aquests anys permet oferir amb seguretat i fermesa diversos serveis, tots relacionats amb el benestar i la salut.

SERVEIS I ACTIVITATS QUE OFEREIX ARRANDETERRA

Assistència domiciliària d'infermeria:

L'experiència en l'àmbit sanitari em permet oferir el servei de cures, injectables, vetlles i educació sanitària, en el mateix domicili del pacient.

Equinoteràpia:

L'equinoteràpia és la teràpia mitjançant la qual utilitzem el pas i moviment del cavall com a instrument terapèutic, ja que el seu pas rítmic és molt similar al caminar d'una persona, de manera que fem participar el client d'una fisioteràpia activa i passiva a la vegada, que és molt útil per a la rehabilitació, recuperació o manteniment de moviments i habilitats físiques i mentals.

L'equip terapèutic consta d'un fisioterapeuta, un especialista equí, un equinoterapeuta i el cavall.

Psicoteràpia Assistida amb Equins (PAE):

Busquem l'aprenentatge i creixement personal dels clients, i els aportem l'espai adient per a la reflexió i lliure expressió de sentiments.

És una feina conjunta entre un psicòleg i un especialista equí, en què es treballa amb clients i cavalls amb finalitats terapèutiques.

No és necessari que el client sàpiga tractar amb cavalls, ni tan sols que li agradin. No cal saber muntar, ja que gairebé tot el treball es fa dempeus.

És totalment experiencial, és a dir, que els participants aprenen sobre ells mateixos i sobre els altres, participant en activitats amb cavalls, i posteriorment processant pensaments, sensacions, comportaments i patrons i reflexionant-hi.

Coaching amb cavalls:

El coaching tal com el coneixem en l'actualitat té una llarga història, amb una base sòlida en la psicologia, la filosofia i l'educació.

El primer coach de la història fou Sòcrates i el seu pensament. La seva tècnica consistia a impulsar els seus deixebles a preguntar i a qüestionar-se a si mateixos, i a trobar les respostes a les preguntes plantejades pel coach.

La seva finalitat és educar a través del diàleg. El diàleg està orientat a ajudar a conèixer-nos millor, així com a identificar les nostres possibilitats de desenvolupament personal i professional.

En el coaching amb cavalls, l'equip que dirigeix les sessions consta d'un coach, un especialista equí i els cavalls.

No és necessari que el client sàpiga tractar amb cavalls, ni tan sols que li agradin. No cal

saber muntar, ja que gairebé tot el treball es fa dempeus.

El punt de partida d'aquest recorregut és "CO-NEIX-TE A TU MATEIX"

Intervenció Assistida amb Animals (IAA):

Durant les relacions amb els animals entrem en un estat alterat de consciència en el qual la humilitat i la noblesa d'esperit formen part d'aquesta interacció, i per tant "desaprenem" les pautes de conducta d'enfrontament amb el món i comencem a tenir consciència de formar part del món natural.

Perquè el contacte amb la naturalesa ens fa reviure els sentiments més nobles i d'interacció amb el món, i ens fa comprendre que en som part íntegra.

Les IAA són intervencions dirigides cap a un objectiu específic com a part integral d'un procés de rehabilitació, mitjançant la interacció entre animal i pacient.

Aquestes activitats han de ser aplicades per un terapeuta professional dins de l'àmbit de la pràctica de la professió.

Aquest professional ha de fixar els objectius, guiar la interacció entre l'animal i el pacient, mesurar el progrés i avaluar tot el procés.

L'animal forma part de les sessions de teràpia i és a través d'aquesta interacció que el terapeuta obté informació sobre el pacient i idea activitats posteriors per obtenir resultats.

Els animals més utilitzats, i que són excel·lents coterapeutes, són els gossos, gats,

cavalls, dofins, animals de granja, peixos, i fins i tot animals salvatges o exòtics. Cada un d'ells per les seves característiques poden ser utilitzats en diferents casos.

Els animals coterapeutes més emprats són:

Gossos: per tractar trastorns de comportament (especialment en els nens) com la dificultat per socialitzar-se, l'agressivitat excessiva, el rendiment escolar escàs o la poca confiança en un mateix. En casos de nens autistes, els ajuden a connectar amb la realitat exterior.

Cavalls: perquè són animals de gran grandària, no són làbils afectivament parlant, són més aviat orgullosos, cabuts i cal arribar-hi més amb humilitat que amb altivesa, cal guanyar-se la seva confiança.

Els serveis d'Arrandeterra, són favorables per els següents casos:

- Patologies neurològiques
- Trastorns mentals i psiquiàtrics.
- Retard mental
- Autisme.
- Síndrome de Down.
- Dificultats escolars en l'àrea de l'aprenentatge, l'atenció, hiperactivitat, desmotivació...
- Retard psicomotor.
- Discapacitat auditiva, visual i sensorial.
- Discapacitat física.
- Problemes conductuals i d'adaptació social.
- Trastorns emocionals.
- Malalties neurodegeneratives.
- Alteracions alimentàries: anorèxia i bulímia.
- Problemes de comportament.
- Trastorns per dèficit d'atenció.

- Depressió.
- Ansietat.
- Necessitat de comunicació.

Després de realitzar una primera valoració del cas, determinem, quin és el servei que més s'escau a cada pacient.

ACTIVITATS EN EL CENTRE:

- Celebracions i organització d'events en les instal·lacions d'Arrandeterra.
- Tallers de primers Auxilis
- Tallers d'educació viària.
- Etologia animal.
- Maneig i cura dels animals de companyia.
- Aprenentatge de la vida rural.
- Aula de natura.
- Cursos de doma natural
- Cursos d'educació sanitària.
- Cursos d'ensinistrament caní.
- Granja escola.

ARRANDETERRA

Telf: 669.25.34.87

www.arrandeterra.cat

info@arrandeterra.cat

Maria de las Heras de Ribot

Diplomada en Infermeria.

Auxiliar Veterinària.

Equinoterapeuta.

Especialista Equina.

Horse assisted

Coaching.

Coach personal.

Una vintena d'alumnes de l'acadèmia Big Ben fan una setmana formativa i d'oci a Bristol

A mitjan juliol, una vintena de nois i noies de l'acadèmia Big Ben de Vilobí van agafar l'avió i van viatjar de colònies a Bristol i a Bruton, acompanyats de la Nori i la Jenny. Durant l'estada, els alumnes van poder practicar la llengua anglesa, activitat que van combinar amb diverses altres activitats culturals i d'oci en conjunt amb joves d'altres països i autòctons britànics.

Un pensament en memòria de la Purita, traspassada a l'edat de 89 anys

TOSQUIJA

La Pura Alàhez Rodó, la Pura de Can Vista Prima, o la Purita, com la coneixia tothom, va morir el 13 de juliol, als 89 anys.

Després de la mort d'en Vicenç, el seu marit, va voler seguir vivint a Vilobí, però el pes de la vellesa la va obligar a haver de marxar quasi a la força per anar a passar els darrers anys a redòs del seu fill, de la seva jove i de les seves nétes. Finalment, una malaltia ràpida i sense dolor se l'ha enduta d'una manera fulminant.

La Pura ha tingut una vida molt difícil. Als quatre anys va perdre els pares d'una manera molt violenta i la seva padrina, la Quimeta Rodó, la va acollir com una filla, el 1926, en èpoques molt dures. Durant la República va deixar Vilobí i va anar a servir a Girona. Després, se n'anà a Barcelona a viure amb la seva tia Cristina, germana de la Quimeta, no volent ser una càrrega més per a la família Vista Prima ja prou maltractada per la postguerra. I fou allà que va conèixer en Vicenç, que seria el seu marit.

La Pura tota la vida ha estat una lluitadora per la seva família i sempre ha estimat Vilobí

per davant de qualsevol altre lloc, fins al punt de tenir-hi casa, on hi ha viscut fins que n'ha tingut forces.

La seva generositat la va dur en el seu moment a fer companyia a moltes persones malaltes, amigues o no, les seves famílies ho deuen recordar. I ha arribat a l'extrem de donar el seu cos a la ciència, voluntat que la seva família ha respectat.

La Pura no era creient, els que la coneixien ja ho saben. Però era tan bona persona que segurament podria ser un bon model per a molts creients. La seva família, en el respecte a la seva manera de veure les coses, no farà cap cerimònia religiosa. Però demana als vilobinencs que l'havien coneguda que la tinguin en el seu pensament.

SANTA COLOMA DE FARNERS - GIRONA

(1) Realitza parada a les Santa Coloma

De dilluns a divendres feiners	Santa Coloma de Farners	7.00	7.45	9.15	11.15	13.15	14.30 ⁽¹⁾	15.15	17.15	18.15	19.15
	Vilobí	7.15	8.00	9.30	11.30	13.30	14.45	15.30	17.30	18.30	19.30
	Salitja	-	-	9.35	-	13.35	-	15.35	-	18.35	-
	Sant Dalmai	7.20	8.05	-	11.35	-	14.50	-	17.35	-	19.35
	Aiguaviva	7.27	8.12	9.42	11.42	13.42	14.57	15.42	17.42	18.42	19.42
	Vilablareix / El Perelló	7.32	8.17	9.47	11.47	13.47	15.02	15.47	17.47	18.47	19.47
	Salt - Hospital	7.45	-	-	12.00	-	15.15	-	18.00	-	-
	Girona	8.00	8.40	10.10	12.15	14.10	15.30	16.10	18.15	19.10	20.10
	Santa Coloma de Farners	7.45	15.15			Santa Coloma de Farners	9.30	15.15			
	Vilobí	8.00	15.30			Vilobí	9.45	15.30			
Dissabtes feiners	Sant Dalmai	8.05	15.35			Sant Dalmai	9.50	15.35			
	Aiguaviva	8.12	15.42			Aiguaviva	9.57	15.42			
	Vilablareix / El Perelló	8.17	15.47			Vilablareix / El Perelló	10.02	15.47			
	Girona	8.40	16.10			Girona	10.25	16.10			
Diumenges i festius											

GIRONA - SANTA COLOMA DE FARNERS

De dilluns a divendres feiners	Girona	7.00	8.00	9.15	12.15	13.15	14.15	16.15	18.15	19.15	20.15
	Salt - Hospital	7.05	-	-	12.20	-	-	16.20	-	-	20.20
	Vilablareix - El Perelló	7.12	8.12	9.27	12.27	13.27	14.27	16.27	18.27	19.27	20.27
	Aiguaviva	7.17	8.17	9.32	12.32	13.32	14.32	16.32	18.32	19.32	20.32
	Sant Dalmai	7.25	8.25	-	12.40	13.40	-	16.40	-	19.40	-
	Salitja	-	-	9.40	-	-	14.40	-	18.40	-	20.40
	Vilobí	7.30	8.30	9.45	12.45	13.45	14.45	16.45	18.45	19.45	20.45
	Santa Coloma de Farners	7.55	8.55	10.10	13.10	14.10	15.10	17.10	19.10	20.10	21.10
	Girona	13.15	19.15			Girona	12.30	20.30			
	Vilablareix / El Perelló	13.27	19.27			Vilablareix / El Perelló	12.42	20.42			
Dissabtes feiners	Aiguaviva	13.32	19.32			Aiguaviva	12.47	20.47			
	Sant Dalmai	13.40	19.40			Sant Dalmai	12.55	20.55			
	Vilobí	13.45	19.45			Vilobí	13.00	21.00			
	Santa Coloma de Farners	14.10	20.10			Santa Coloma de Farners	13.25	21.25			
Diumenges i festius											

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

«**L**'Aplec de Santa Margarida sempre té l'èxit assegurat. Ja la Missa de les 7 del matí mou molta gent i no diguem a la tarda amb la funció religiosa i processó, amb les sardanes i berenar que segueixen i que no paren fins que és fosc.

Els anys amb més èxit solen ser quan el 20 de juliol cau en dissabte o diumenge; però aquest any era dimecres, sense ser festa local, i també fou nombrosa l'assistència. Va solemnitzar la missa de les 7 la presència del senyor bisbe i això ens portà a recordar l'última ocasió que un altre bisbe, el doctor Jubany, assistí a l'Aplec.

Aquella vegada, l'any 1965, es va inaugurar la reforma de l'ermita que dirigí l'artista gironí Torres Monsó. Abans, prèviament s'havia adequat tot l'entorn i rascat les capes de guix i calç que recobrien les parets, sense trobar-hi, que jo sàpiga, cap pintura al fresc.

La pedra que predomina a l'ermita és la pedra tosca, cosa molt corrent a totes les cases velles de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai per la proximitat del volcà de La Crosa, que subministrava el material i que és un bon material aïllant, tant del fred com de la calor.

Tornant a l'Aplec del 1965, al costat del bisbe hi veiem l'alcalde de Vilobí Josep Vidal, l'escultor Torres Monsó i el governador civil de Girona, que crec que era el senyor Hellin Sol. Sí, sí, eren èpoques en què no es podia inaugurar res sense la presència de governadors i jerarquies del Movimiento.

A la foto també hi veiem moltes cares conegudes i molts nens i nenes que avui ja són pares i mares de família.

De totes maneres, el veritable èxit de la Diada és l'assistència des de pobles, a vegades llunyans, de gent que abans havia viscut al veïnat de Santa Margarida o a veïnats propers. Són persones que no fallen mai i ho passen malament quan un any no poden assistir-hi.

És en homenatge a totes aquestes persones que posem aquesta foto: un exmasover de can Covarsí i un exestadant de can Rigau mentre, tot xerrant, contemplen les sardanes.»

Imatges de l'Aplec de Santa Margarida de l'any 1965 (foto superior) i de l'Aplec de Santa Margarida d'aquest any 2011 (foto central i foto inferior)